

Novo v TGO Gorenje

V zaključno fazo boja za izpolnitev letošnjega gospodarskega načrta — Iz tovarne gospodinske opreme Gorenje letno 1 milijon kuhinjskih elementov — Nove možnosti za prodajo vgradnih elementov — Tudi zidne keramične ploščice Gorenje — Novo v temeljnih organizacijah združenega dela Mali gospodinski aparati Nazarje in Zamrzovalniki Velenje

Po kolektivnem dopustu je v ponedeljek, 8. avgusta, spet stekla redna proizvodnja v tovarni gospodinske opreme Gorenje. Boj za uresničitev naloga, zapisanih v gospodarski načrt za leto 1977, stopa v novo obdobje. Z istim številom zaposlenih, kot so ga imeli ob poltju; ter ob enakih stroških morajo ustvariti za 400 milijonov dinarjev višjo vrednost proizvodnje, kot so jo bili v prvih šestih mesecih letos.

Seveda pa, kot je že stalna praksa, v tovarni gospodinske opreme Gorenje tudi zdaj ne manjka novosti. Kot je povedal direktor TGO Gorenje Velenje, Slavko Geratič, bodo del proizvodnega programa šostanjske Lesne vključili v program TGO Gorenje. Tako bodo del proizvodnje Lesne vključili v proizvodnjo v temeljni organizaciji združenega dela Pohištvo in Embalarica, TGO Gorenje pa bo v nove prostore Lesne v Šostanju preneslo del proizvodnje kuhinjskega programa ter celotno proizvodnjo embalaže. Proizvodnja stavbnega pohištva Lesne Šostanj pa se bo, kot je znano, vključila v pro-

gram Gorenje — Vgrad Gradbena industrija.

Pri vključevanju dela programa Lesne Šostanj v proizvodni program TGO Gorenje in pri prenosu dela proizvodnje kuhinjskih elementov v nove prostore v Šostanju so v TGO Gorenje zasledovali končni cilj v izdelavi kompletnih kuhinj, to je proizvodnjo 1 milijon kuhinjskih elementov letno. S tem se odpirajo nove možnosti tudi za prodajo izdelkov bele tehnike novih oblik, to je vgradnih elementov. Na zahodnoevropskih tržiščih, na primer, je v celotni prodaji kuhinj udeležena prodaja kuhinjskih elementov, brez

vgradnih aparatov, samo še s približno tretjino. S proizvodnjo kompletnih kuhinj pa se TGO Gorenje vključuje v program DOM in program celične gradnje.

IZ GORENJA TUDI ZIDNE KERAMIČNE PLOŠČICE

V TGO Gorenje že nekaj časa razmišljajo o novih naložbah v tovarno keramičnih ploščic. Trenutno preučujejo več načrtov, v teku pa so tudi dogovori z inozemskimi partnerji za skupno vlaganje. Tržišče namreč zahteva celoten izbor keramičnih ploščic, znano pa je, da izdeluje Gorenje za zdaj samo talne keramične ploščice. V načrtu je zato investicija v proizvodnjo zidnih ploščic.

DELA V NAZARJIH V ZAKLJUČNI FAZI

V tozdu Mali gospodinski aparati v Nazarjih grede h kraju dela pri rekonstrukciji in nadomestitvi opreme. Investicija kasni za približno dva meseca, glavni vzrok za to pa je pomanjkanje cementa in težave okrog evidentiranja in pridobivanja uvoznih dovoljenj. Računajo, da bo stekla proizvodnja v Nazarjih v novih pogojih že oktobra.

NOVO ZA PROGRAM ZAMRZOVALNIKOV

V Velenju pa končuje TGO Gorenje z deli pri urejanju nove lakirnice in kovinske predelave za program zamrzovalnikov. Končana bodo v predvidenem roku.

O obisku v muzeju

Muzej v velenjskem gradu je obiskalo v letošnjem polletju že preko šest tisoč dvesto obiskovalcev, kar je za približno za šest sto več kot v enakem obdobju lani. Zlasti razveseljiv je podatek, da je tudi vedno več domačinov, ki radi zahajajo sem. Manj zadovoljni pa so z obiskom šolske mladine iz naše občine, ki razen redkih izjem sploh ne zahaja na grad. Mladina iz drugih krajev pogosto pride, domačih pa ni.

V nedeljo; Rudar — Maribor

V nedeljo se začne tekmovalje v drugi zvezni nogometni ligi, kjer letos prvič nastopajo tudi nogometaši velenjskega Rudarja. Da bi bil nastop Rudarja v tem tekmovalju čim bolj uspešen, so se tudi ustrezno strokovno in igalsko okrepili.

Kako so pripravljeni na tekmovalje v zvezni ligi, pa bo pokazalo že nedeljsko derbi srečanje z Mariborom. Tekma se bo začela na igrišču pri jezeru ob 16.30 uri. K temu naj dodamo, še to, da bodo pred pričetkom tekme na stadionu igra-

li tudi godbeniki velenjske rudarske godbe. In kaj pričakujejo tako nogometaši kot navijači od slovenskega derbija in od tekmovalja v drugi ligi? O tem objavljamo anketo na športni strani.

V TUŠ samoupravna organiziranost

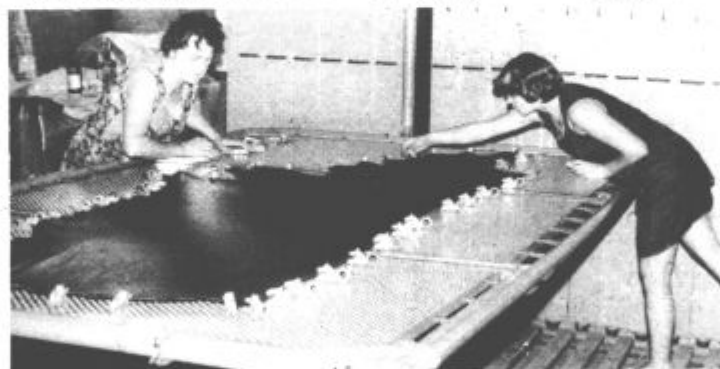
Ugotavljajo, da izpolnjujejo večino pogojev, da postane tovarna usnja Šostanj, zdaj temeljna organizacija združenega dela industrije usnja Vrhnika, delovna organizacija z dvema temeljnima organizacijama združenega dela — Uveljavitev tega predloga pa je pogojena z novo samoupravno organiziranostjo vrhniške industrije usnja

V tovarni usnja Šostanj, temeljni organizaciji združenega dela industrije usnja Vrhnika, so aprila pripravili program za uresničevanje vsebine zakona o združenem delu.

V program so zapisali, da bodo kar najbolj podrobno preučili in določili naloge na področju družbenoekonomskih odnosov, samoupravne organiziranosti združenega dela ter ureničevanja samoupravljanja

delavcev v združenem delu. Določili so tudi nosilce nalog in rok za njihovo uresničitev.

Sredi prejšnjega meseca so v

VREME
Do sredine tedna je prevladovalo spremenljivo vreme s krajevnimi plohami in nevihtami, proti koncu tedna pa se bo vreme znova izboljšalo.

Vpis zadovoljiv

V velenjskem rudniku je mehanizacija vsako leto popolnejša, to pa zahteva dobro izobražen kader. Rudarski šolski center si prizadeva, da bi v šolo za rudarje pritegnili dovolj učencev, kljub temu, da je zanimanje za ta poklic vedno manjše. Zato organizirajo vpis v rudarsko šolo na več načinov. Poleg tega, da objavljajo prosta mesta preko časnikov in radijskih postaj so povezani tudi z Zavodi za zaposlovanje v mnogih krajih Jugoslavije. Ti jim izberejo določeno število kandidatov, ki bi se radi usposobili za ta poklic. Vsako leto vpisujejo v poklicno rudarsko šolo od 150 do 200 učencev. Pri zdravniških pregledih jih približno 30 odstotkov odpade. Letos so posneli tudi filme o praktičnem izobraževanju bodočih rudarjev, ki jih bodo posredovali vsem skupnostim za zaposlovanje, s katerimi sodelujejo. Menijo, da bodo tako dosegli pri mladih večje zanimanje za ta poklic. Sicer pa je bil letošnji vpis zadovoljiv, vpisali so kar 200 učencev.

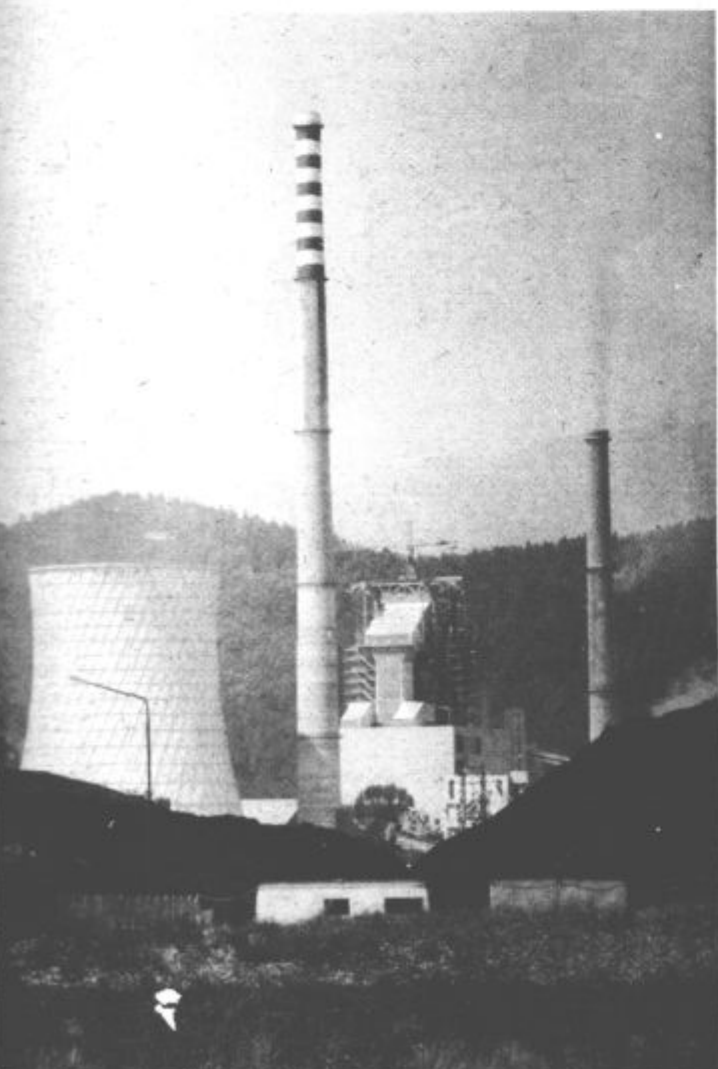
Vpis na RŠC Velenje še ni končan

Še zmeraj se je mogoče vpisati v poklicno rudarsko, kovinarsko in elektro šolo — jaki tok ter v tehniško rudarsko, strojno in elektro šolo — jaki in šibki tok.

Na velenjskem rudarskem šolskem centru se vpisujejo v posamezne šole. Izvedeli smo, da vpisujejo učence še v poklicno rudarsko šolo (neomejeno število) ter v nekatere poklicne in tehniške šole.

Lani je imel naš šolski center skupaj kar 1.727 učencev in dijakov, med njimi pa jih je 323 končalo šolanje.

O delu in prizadevanjih rudarskega šolskega centra Velenje, enega pomembnih šolskih središč v naši republici, v katerem vse bolj uveljavljajo načelo usmerjenega izobraževanja in usposabljanja kadrov z delom za delo, obširneje poročamo v današnji številki na 3. strani.

Prejšnji teden so prvič zakurili v kotlu nove termoelektrarne Šostanj IV in ga začeli izpihovati. Čas dograditve tega našega največjega energetskega objekta je vsak dan bližji. Termoelektrarna Šostanj IV., moči 335 MW, bo začela poskusno obratovati predvidoma ob koncu oktobra oziroma v začetku novembra, zgradili pa jo bodo za okrog 250 milijonov dinarjev manj, kot je znašala predračunska vrednost ob njeni odobritvi.

Odpiramo preveč delovnih mest

Kdaj minimalni standardi za kulturne in življenjske razmere delavcev v naši občini? Letos zaposlili že preveč novih delavcev — Nizka izobrazbena struktura počasni rast družbenega proizvoda

V naši občini s politiko zaposlovanja še vedno ne moremo biti zadovoljni. Tudi v letošnjem letu smo odprli veliko več novih delovnih mest kot bi bilo potrebno. Mnogokrat se dogaja, da delavca samo zaposlimo, ob tem pa pozabimo, da bi morali novozaposlenemu delavcu nuditi vsaj minimalne pogoje dela, ki jih določa že lansko leto sprejeti družbeni dogovor o minimalnih standardih za kulturne in življenjske razmere pri zaposlovanju novih delavcev v naši republiki.

Steška Kordež

Podpisujemo samoupravne sporazume in pri sprejemanju samoupravnega sporazuma o temeljih plana zaposlovanja na območju občine Velenje za obdobje 1976 do 1980 je zavzelo združeno delo v naši občini odklonilno stališče. V zvezi s tem in kadrovske politiko sem zastavila nekaj vprašanj predsednici delovne skupnosti Skupnosti za zaposlovanje Velenje, vodji analitične službe, Steški Kordež.

Podpisujemo samoupravne sporazume. Zakaj je prišlo po vašem mnenju do tako odklonilnega stališča združenega dela pri sprejemanju samoupravnega sporazuma o temeljih plana zaposlovanja za obdobje 1976 do 1980?

Sprejemanje samoupravnih sporazumov, tako ostalih interesnih skupnosti, kot samoupravnega sporazuma o temeljih plana zaposlovanja za obdobje 1976–80 leta je za nami. Dejstvo je, da nam bo tokratno sprejemanje samoupravnih sporazumov, posebno še za 1977. leto, predstavljalo veliko šolo v našem nadaljnjem samoupravnem delegatskem sistemu. Sedaj so nam namreč znane pomanjkljivosti, tako tiste, ki se pojavljajo pri proizvajalcih, kot one pri izvajalcih del, za katere se s samoupravnimi sporazumi dogovarjamo. Prepričani smo, da do njih ne bo več prišlo in ne sme priti.

Po zavlačevanju sprejemanja sporazumov za letošnje leto smo stopnjo znižali od 0,36 na 0,26, ker se zakon o usposabljanju in zaposlovanju invalidnih oseb, zaradi dejstva, da zanj niso bila zagotovljena finančna sredstva, še ne izvaja. Skupnosti za zaposlovanje v SR Sloveniji so zato zavestno znižale prispevno stopnjo od 0,36 na povprečno 0,26, to pa pomeni poročunsko za zadnjih pet mesecev 0,36, ko bi se zakon dejansko začel tudi realizirati.

Združeno delo v naši občini pa je zavzelo tudi do tega predloga odklonilno stališče. Ne sicer vso (tu naj dodam, da se je za razliko od drugih samoupravnih sporazumov za samoupravni sporazum o temeljih plana zaposlovanja odločajo vsi zaposleni v občini, ne pa le tisti s stalnim bivališčem v občini Velenje). Tako stališče je zavzela zlasti tovarna g. spodnje opreme Gorenje Velenje. Razloge za to je po mojem mnenju iskati v nepoučenosti neposrednih proizvajalcev oziroma v pomanjkljivosti našega delegatskega sistema. Naša skupnost je bila med tistimi skupnostmi, ki so prve izdelale program dela in sredstev za tekoče srednjeročno obdobje in je tega tudi v več tisoč izvodih posredovala temeljnim organizacijam združenega dela. Iz pripomb, ki smo jih dobili, pa lahko ugotavljamo, da z novim zakonom o usposabljanju in zaposlovanju invalidnih oseb niso seznanjeni oziroma se ne zavedajo, kaj pomeni, niti najbolj odgovorni ljudje v občini, kljub dejstvu, da smo ga posredovali v TOZD oziroma ga spremljali od osnutka do sprejetja tudi na konferencah delegacij in rniški skupščini (zakon zajema vse tiste težje zaposljuje osebe, ki po nobenih drugih veljavnih predpisih nimajo pravice do statusa invalida ali

pa do usposobitve ali dousposobitve. Med temi pa so v pretežni večini mladi ljudje.)

V naši občini preveč zaposluje. Koliko predvidevate, da bomo odprli novih delovnih mest v letošnjem letu?

V naši občini že nekaj let zaposluje ekstenzivno. Res je, da zaposluje preveč, saj smo planirano stopnjo rasti zaposlenosti za to leto že presegli. Po podatkih skupnosti socialnega zavarovanja je zaposlenost v juniju že za 3,1 odstotek višja, kot je bila januarja, kar pomeni, da bi morali, če bi hoteli vsaj delno uskladiti rast družbenega proizvoda in zaposlenosti, z novim zaposlovanjem povsem prekiniti. Po planih TOZD, naj bi se v občini Velenje v tem letu odprlo 1.400 novih delovnih mest.

Vse bolj je slišati mnenje, da zaradi precejšnjega zaposlovanja delavcev z nižjo izobrazbo, predvsem iz drugih republik, močno upada izobrazbena struktura. Je to res? In če je, kakšne posledice ima po vašem mnenju to v gospodarstvu?

Močnejši vpliv delavcev iz drugih republik v občino Velenje pogojuje predvsem specifična gospodarska področja, ki jih imamo. To so zlasti rudarstvo in gradbeništvo, za katere bi delavce ozkega profila v Sloveniji skoraj zaman iskali. Po

podatkih, s katerimi razpolagamo, se je v šestih mesecih letos zaposlilo v Velenju 590 delavcev iz drugih republik, kar je za 18 odstotkov več kot v enakem obdobju lani, pri tem pa je res, da se je poslabšala tudi izobrazbena struktura. Med vsemi novozaposlenimi iz drugih republik, jih je letos kar 82 odstotkov brez strokovne izobrazbe, medtem, ko je bilo lani le 60 odstotkov takih. Jasno je, da je eden izmed razlogov za počasnejšo rast družbenega proizvoda v občini Velenje tudi prikazana struktura novozaposlenih delavcev.

Kako se usklajuje priliv delavcev iz drugih republik s kadrovskimi potrebami naše občine? Ali konkretno, so naše potrebe po takšni delovni sili res tako velike?

Omenila sem že, da je zaposlovanje v Velenju ekstenzivno. Čeprav je za določene dejavnosti v občini težko dobiti delavce z območja Slovenije menim, da bi se s sprejetjem samoupravnega sporazuma o minimalnih standardih za kulturne in življenjske razmere pri zaposlovanju novih delavcev, ki ga v Velenju še nismo sprejeli, zaposlovanje v celoti, posebno pa še zaposlovanje delavcev iz drugih republik občutno zmanjšalo. Vemo namreč, da večina delovnih organizacij novozaposlenim

delavcem ne nudi niti tistih minimalnih pogojev, ki jih določa že lani sprejeti družbeni dogovor o minimalnih standardih za kulturne in življenjske razmere pri zaposlovanju novih delavcev v SR Sloveniji.

Kakšno je vaše sodelovanje z delovnimi organizacijami oziroma tozdi, saj je jasno, da brez dobre povezave ni možno računati, da bi bili podatki, ki jih zbirate in posredujete dalje, dovolj precizni?

Skupnost za zaposlovanje Velenje zaposluje 26 delavcev. S temi zaposlenimi pokrivamo več področij dela: zaposlovanje, poklicno usmerjanje, štipendiranje, socialno varstvo brezposelnih, izobraževanje ter analitiko in statistiko. Menim, da že samo iz naštetega lahko ugotavljamo, da nas je za poglobljeno sodelovanje s tozdi premalo, predvsem pa še premalo s stališča razvitosti kadrovskih služb v samih delovnih organizacijah. Družbeni dogovor o kadrovski politiki, ki med drugim ureja tudi vprašanje kadrovskih služb, se namreč še ne izvaja v celoti. V okviru naših zmogljivosti pa menim, da je sodelovanje s tistimi delovnimi organizacijami, ki imajo razvito kadrovske službo na ustrezni ravni.

MIRA TAMŠE

Kupec in prodajalec zadovoljna

Šoštanjska blagovnica opravičuje svoj namen z dobrim poslovanjem

Že dve leti mineva od takrat, ko so Šoštanjčani in kupci iz bližnje ali daljne okolice lahko prvič prestopili prag nove, sodobno urejene Merxove blagovnice v Šoštanju. Že po prvih dneh obratovanja je bilo vsem jasno, da so v Šoštanju tak lokal resnično potrebovali. Številu kupcev je naraščalo iz dneva v dan, prav tako tudi promet. O tem je Jože Brinovšek, direktor tozdi prodaja Šoštanj takole pripovedoval:

„Za gradnjo te blagovnice smo se odločili iz več razlogov. Najvažnejši pa je bil vsekakor ta, da so vsi stari lokali v Šoštanju bili že neprimerni za normalno poslovanje in tehnično zelo zastareli. Tudi po površini niso več zadoščali osnovnim zahtevam, zato smo se odločili da postavimo blagovnico, kjer bodo kupci lahko na enem mestu dobili čimveč tistega, kar potrebujejo. Tako smo končno dobili možnost tudi za izboljšanje asortimana, ki prej ni bil zadovoljiv. Nenezadnje pa smo s tem objektom tudi bistveno izboljšali delovne pogoje za naše uslužbenke. Čeprav še vedno ne moremo ustreči željam vseh kupcev, se trudimo, da bi jim z dobro postrežbo nudili kar največ. Opazili smo, da smo z novo trgovino močno zaježili odziv kupcev in druge kraje, kar je seveda za vse nas velikega pomena. Promet, ki ga ustvarja šoštanjska blagovnica narašča že od njene ustanovitve. V primerjavi s prejšnjimi objekti pa se je povečal kar za trikrat. Nekaj tega odpade na povišanje cen, toda lahko rečem, da smo več kot zadovoljni. V povprečju se giblje okrog petstotih starih milijonov mesečno. Vsi ti podatki kažejo na to, da je blagovnica resnično bila nujno potrebna.“

Hoteli smo zvedeti tudi nekaj o tem, kako se v novi šoštanjski blagovnici počutijo kupci in prodajalci. Njihova mnenja so bila taka:

Ivanka Stopar—prodajalka, vodja oddelka 2: „Lahko rečem, da nas obišče dnevno veliko kupcev. Prihajajo od vsehokoli. Nekateri so bolj, drugi manj zahtevni. V glav-

nem pa so zadovoljni s postrežbo in s tem, kar pri nas lahko dobijo. Zavedamo se, da jim ne moremo ponuditi vsega, saj so njihovi okusi vedno zahtevnejši, zato smo lahko konkurenčni le z dobro postrežbo. Trudimo se po najboljših močeh in upamo, da so kupci zadovoljni. Največ dela imamo v mesecih oktobru, novembru in decembru, ali v času sezonskih znižanj, sicer pa ob plačilnih dneh. Takrat se število kupcev na naših oddelkih občutno dvig-

ne. Drugače pa je seveda z živili.“ Tilda Matko, šivilja iz Šoštanja: „Kupci smo zelo zadovoljni s to trgovino, saj imamo vse na enem mestu in nam ni treba več hoditi po celem Šoštanju. Tudi če postrežbo oziroma odnosa prodajalcev do nas se ne morem pritoževati. Lahko pa rečem to, da včasih ne najdem vsega, kar iščem, toda to je razumljivo, saj se okusom vseh nas res ne da ustreči.“

J. KRAJNC

Merxova blagovnica v Šoštanju se trudi kar najbolj zadovoljiti potrošnika.

Finančno poročilo o zbranem samopriskpevku po KS za čas od 1.I. do 30. VI. 1977

KRAJEVNE SKUPNOSTI	Zaposl. obrt.		S K U P A J	JANUAR - JUNIJ	J U N I J 1977		
	kmet. upokoj.	100 %			70 %	30 %	100 %
1. VELENJE - LEVI BREG	2563	1.614.236,95	1.129.965,85	484.271,10	286.367,95	200.457,55	85.910,40
2. VELENJE - DESNI BREG	3040	1.914.662,60	1.340.263,80	574.398,80	339.663,80	237.764,70	101.899,20
3. ŠMARTNO - VELENJE	793	499.449,80	349.614,85	149.834,95	88.603,10	62.022,20	26.580,90
4. ŠALEK - GORICA	402	253.188,95	177.232,25	75.956,70	44.916,10	31.841,30	13.474,80
5. STARA VAS	380	239.332,80	167.532,95	71.799,85	42.458,00	29.720,60	12.737,40
6. STARO - VELENJE	471	296.646,75	207.652,70	88.994,05	52.625,60	36.837,90	15.787,70
7. PESJE	543	341.994,00	239.395,80	102.598,20	60.670,20	42.469,15	18.201,00
8. KONOVO	395	248.780,20		248.780,20	44.133,95		44.133,95
9. CIRKOVCE	65	40.938,50		40.938,50	7.262,55		7.262,55
10. PLEŠIVEC	96	60.463,00		60.463,00	10.726,20		10.726,20
11. PAKA	200	125.964,65		125.964,65	22.346,30		22.346,30
12. ŠENTILJ	352	221.697,80		221.697,80	39.329,50		39.329,50
13. ŠKALE	406	255.708,25		255.708,25	45.363,00		45.363,00
14. BEVČE	81	51.015,70		51.015,70	9.050,25		9.050,25
15. KAVČE - PODKRAJ	281	176.980,30		176.980,30	31.396,55		31.396,55
16. ŠOŠTANJ	1569	988.192,65		988.192,65	175.306,80		175.306,80
17. BELE VODE	109	68.650,75		68.650,75	12.178,75		12.178,75
18. SKORNO - FLORJAN	323	203.432,90		203.432,90	36.089,30		36.089,30
19. ZAVODNJE	124	78.098,10		78.098,10	13.854,70		13.854,70
20. RAVNE	445	280.271,35		280.271,35	49.720,55		49.720,55
21. DRUŽMIRJE - GABERKE	389	245.001,25		245.001,25	43.463,60		43.463,60
22. LOKOVICA	210	132.262,90		132.262,90	23.463,60		23.463,60
23. TOPOLŠČICA	502	316.171,30		316.171,30	56.089,20		56.089,20
24. ŠMARTNO OB PAKI	573	360.888,70		360.888,70	64.022,20		64.022,20
25. GORENJE	326	205.322,40		205.322,40	36.424,50		36.424,50
S K U P A J :	11638	9.219.352,55	3.611.658,20	5.607.694,35	1635.526,35	640.713,40	994.812,90

od petka do petka

Inovacijska dejavnost na REK Velenje

Oktober lani je bil sprejet nov pravilnik o izumih, tehničnih izboljšavah in koristnih idejah — Komisije v vseh temeljnih organizacijah združenega dela, vsak peti zaposleni pa naj bi postal racionalizator — Inovacijska dejavnost mora postati v vseh sredinah del borbe za boljše gospodarjenje

V REK Velenje sta v letu 1976 poleg komisije za racionalizacije v okviru delovne organizacije, delovali še komisije v tozdih Termoelektrarna Šoštanj in Zunanji obrati. Skupno je bilo obravnavanih 73 konkretnih predlogov, registriranih 39 in nagrajenih 36 predlogov. Skupna vrednost ekonomskega prihranka je znašala 15.480.000 din (1975 le 2.620.000 din), v obliki nagrad pa je bilo izplačano 200.800 din 1,3 % vrednosti prihranka. Znesek 15.279.020 din je v letu 1976 pomenil 21 % ostanka dohodka REK Velenje.

Oktober 1976 je bil sprejet nov pravilnik o izumih, tehničnih izboljšavah in koristnih idejah, ki je zainteresiral širši krog delavcev k razmišljanju, kako povečati delovni učinek, zmanjšati fizični napor, doseči večjo varnost, boljše kvaliteto in povečati dohodek. Medtem ko je v letu 1976 pri realiziranih predlogih sodelovalo 65 delavcev ali 1,1 %, se je v prvem polletju 1977 pri tem delu angažiralo že nad 100 zaposlenih.

Ob ugotovitvi, da se v REK Velenje inovacijska dejavnost krepí je potrebno omeniti, da se v 13 od 18 tozdi trudijo podpreti napore za večjo, cenejšo in bolj varno proizvodnjo. Na drugi strani pa je tudi žal še nekaj primerov, ko proizvodne enote z nad 100 delavci v zadnjih 15 letih niso prijavile niti ene inovacije in so precej brezbrizne do svojega nadaljnjega razvoja.

Kakšni so načrti za prihodnost? Delo racionalizatorjev je treba aktivirati kot dejavnost, ki naj vključi vsaj 5 % zaposlenih, potrebno je ustanoviti komisije v vseh večjih tozdih, odpreti profesionalni referat racionalizacij, vse prispele predloge ekspeditivno proučevati in

vse smiselne uvajati v prakso.

Z namenom, da bi v čim večji meri pritegnili ustvarjalne sile bode delavcev za povečanje dohodka, kvalitete dela, varnosti, kot olajšanja dela, bo vsak tozdi ob koncu leta ugotovil, kateri nereseni problemi najbolj ovirajo nadaljnji razvoj proizvodnje, dvig produktivnosti, večjo rentabilnost poslovanja, ogrožajo varnost delavcev ali povzročajo škodo v okolju. Popis proizvodnih in ostalih problemov mora postati izhodišče za organizirano inventivno delo, nujno pa ga je vključiti tudi v vsakoletni razvojni plan. Inovacijska dejavnost mora v vseh sredinah postati del borbe za boljše gospodarjenje, kot element nadaljnjega razvoja!

REK Velenje se sicer zaveda, da bo tudi prihodnji tehnološki napredek v glavnem zasnovan na rezultatih dobro organiziranih raziskovalnih in proizvodnih organizacij v inozemstvu, ki razpolagajo z vrhunsko opremo in kadri. Dolgoletna praksa na delu pa tudi kaže, da se predvsem rudarsko opremo ne da enostavno kupovati in vgrajevati v jama, ampak jo je potrebno še prilagajati montan-geološkim pogojem velenjskega premogovnika. Primeri podporeja OMKT, Salzgitter, KTU, Hemscheidt, ki ga izdelujejo najbolj renomirane evropske firme so zgovoren dokaz, da ob uvozu opreme še dosti dela za lastno študijsko razvojno delo, kot inovacijsko dejavnost. Tudi v elektrarni Šoštanj se v zadnjih letih s posegi racionalizatorjev zmanjšalo specifično porabo goriva, stroške vzdrževanja in porabo rezervnih delov na kotlih I in II, pri bloku IV (kotlovno opremo je izdelala firma Babcock in ZRN) pa pogoste izpade.

Predčiščenje usnjarskih odplakov

Obstoječe naprave predčiščenja usnjarskih odplakov v tovarni usnja Šoštanj modernizirajo, istočasno pa povečujejo njihovo zmogljivost.

Ena pomembnih nalog, ki jo mora uresničiti 600 - članski delovni kolektiv tovarne usnja Vrhnika v prihodnjih letih je tudi razrešitev problema odpadnih voda. Usnjari se te naloge, ki sodi v prizadevanja za obvarovanje človekovega okolja, polno zavedajo.

Načrtujejo, da morajo najpozneje do leta 1980, ko bo zgrajena osrednja čistilna naprava za celotno Saleško dolino, dokončno urediti predčiščenje usnjarskih odplakov. Usnjaričev te naloge pa bo terjala znatna sredstva.

Prvi koraki za to, da bi hotena postala stvarnost, se že storjeni. Na prave obstoječe predčiščenja usnjarskih odplakov so začeli modernizirati, istočasno pa povečujejo tudi njihovo zmogljivost.

323 novih diplomantov RŠC Velenje

Podatki o delu in prizadevanjih velenjskega rudarskega šolskega centra — V praksi se vse bolj uveljavlja načelo usmerjenega izobraževanja in usposabljanja kadrov z delom za delo — Sodelovanje s posebnimi izobraževalnimi skupnostmi bo nujno — V več šolah so še prosta mesta

Rudarski šolski center Velenje se je razvil v pomembno šolsko središče v Socialistični republiki Sloveniji. Sodobne metode vzgojnoizobraževalnega procesa uvrščajo naš šolski center med najuspešnejše in najuspešnejše na področju vzgoje in izobraževanja v Jugoslaviji.

V šolskem letu 1976/1977 je poklicne in tehniške šole, ki delujejo v okviru tega centra obiskovalo skupaj 1.727 učencev in dijakov. Med njimi si je v junjskem izpitnem roku pridobilo 183 absolventov naziv diplomanta poklicne šole in 140 absolventov naziv diplomanta tehniške šole. Sicer je bilo na poklicnih šolah ob zaključku šolskega leta 750 učencev oziroma 81,7 % pozitivno ocenjenih, 137 pa njih ima popravne izpite. Na tehniških šolah pa je bilo pozitivno ocenjenih 543 oziroma 79,4 % dijakov, popravne izpite pa ima 115 dijakov.

Zraven 8 poklicnih in 4 tehniških šol je v okviru izobraževanja ob delu delovala nadzorna rudarska šola, 4 srednje šole ter 4 višje oziroma visoke šole.

PRIZADEVANJA ZA IZBOLJŠANJE DELOVNIH POGOJEV IN METOD PRI IZVAJANJU UČNEGA PROCESA

V zadnjem šolskem letu so na rudarskem šolskem centru Velenje v prizadevanjih za uresničitev vseh izobraževalnih in vzgojnih smotrov usmerili sile tako v izboljšanje delovnih pogojev kot tudi metod pri izvajanju učnega procesa. Kupili so najnovejšo novo opremo za modernizacijo pouka ter opremo za elektrolaboratorij jakega toka. Pripravili pa so tudi celovit načrt za modernizacijo tehnološke opreme, ki ga bodo začeli uresničevati, kot računajo, že v novem šolskem letu. Zažvelo je tudi delo strokovnih aktivov, poglavita naloga katerih bo skrb za stalno izpopolnjevanje strokovnega dela učiteljev ter za usklajevanje in oblikovanje učnih vsebin.

Podobno kot prejšnja leta so tudi v šolskem letu 1976/1977 odigrale družbenopolitične organizacije mla-

dine in oblike svobodne dejavnosti pomembno vlogo. Sicer se je rudarski šolski center vključil v vse pomembnejše družbenopolitične akcije, sodeloval je v delovnih akcijah, organiziral je več pohodov in razgovorov itd.

Jasno je, da zahtevajo prizadevanja vse naše družbene skupnosti za čim večjo učinkovitost in marksistično idejno naravnost celotnega procesa vzgoje in izobraževanja tudi vse večjo odgovornost delavcev rudarskega šolskega centra Velenje, ki so povezani z učnimi in vzgojnimi procesom. Te odgovornosti pa se vsi v vsej celovitosti, kot ugotavljajo, še ne zavedajo.

RUDARSKI PRAKTIČNI POUK

Učenci rudarske in rudarske poklicne šole opravljajo praktični pouk v temeljni organizaciji združenega dela rudarski praktični pouk. Omenjeni šoli je v zadnjem šolskem letu zapustilo 92 učencev. Velika

večina učencev rudarske in rudarske poklicne šole je iz drugih republik. Precej se jih vpiše na rudarsko poklicno šolo zato, ker nima možnosti vpisa drugje. Posamezniki pozneje zapustijo šolo, ker se jim zdi delo rudarjev izredno težko. So pa še nekatere druge slabosti, pa tudi težave.

Da bi lahko praktični pouk nemoteno potekal želijo v novem šolskem letu zunaj montirati vsa hidravlična podpora, ki jih uporabljajo rudarji v jami; na teh podporah bi v prihodnje usposabljali učence za delo na mehaniziranih celih.

ELEKTROKOVINARSKI OBRATI

V temeljni organizaciji združenega dela elektrokovinski obrati je v šolskem letu 1976/1977 obiskovalo praktični pouk poprečno 1.140 učencev; v 95 skupinah je bilo opravljenega skoraj 361.000 ur pouka. V temeljni organizaciji združenega dela elektrokovinarski obrati je praktični pouk tesno povezan s proizvodnjo, se pravi, da v okviru rudarskega šolskega centra Velenje že uveljavljajo poglavito načelo koncepta usmerjenega izobraževanja. Vzgojno izobraževalni proces poteka torej ob materialni proizvodnji.

Za naprej načrtujejo, da se bo v okviru usmerjenega izobraževanja poučevanje odvijalo na osnovi programov in „paketov programov“, saj bo mogoče le na ta način kar najtesneje povezati teoretični in praktični pouk v enoten in usklajen proces, oboje pa približati proizvodnemu delu. Zato bodo morali programe praktičnega pouka navezati na proizvodne programe na dveh stopnjah, temu pa bodo morali prilagoditi tudi organiziranost posameznih enot. Osnovni cilj vseh teh prizadevanj pa je dosledna uveljavitev načela usposabljanja kadrov z delom za delo. Za izvajanje praktičnega pouka z delom za delo pa bodo morali usposobiti še dodatne kadre.

KAR NAJTESNEJŠA POVEZANOST S POSEBNIMI IZOBRAŽEVALNIMI SKUPNOSTMI

Redno izvajanje praktičnega pouka financirajo na rudarskem šolskem centru Velenje s sredstvi republiške izobraževalne skupnosti in s sredstvi lastne materialne proizvodnje. Slednja so omejena, republiška izobraževalna skupnost pa ob upoštevanju sprejetih meril tudi ne prispeva toliko denarja, kot bi ga potrebovali, ker menijo, da bodo na rudarskem šolskem centru del programov financirali z neposredno menjavo dela med izvajalci pouka in porabniki kadrov.

Velenjski center si zato prizadeva, da bi se v prihodnje kar najtesneje

Dela pri izgradnji novega dijaškega doma v Velenju dobro napredujejo in kot kaže bo že to jesen sprejel prve dijake. Ko bo dom povsem dograjen, bo v njem prostora za 720 dijakov, tu bodo tudi prostori za pošolsko dejavnost, in prostori, ki jih bodo lahko s pridom koristili, ne le učenci Rudarskega šolskega centra, ampak vsa mladina Velenja. Tako bo uresničena dolgoletna želja rudarskega šolskega centra in obenem vsega gospodarstva občine Velenje.

povezal s posebnimi izobraževalnimi skupnostmi, ki jih ustanavljamo, posebej še za področja, za katere izobražuje kadre. Vendar pa ob tem poudarjajo, da kaže združeno delo največji interes za diplomante oziroma absolvente njihovih šol, v manjši meri pa se — izjema je rudarski elektroenergetski kombinat Velenje — zanimajo za problematiko izobraževanja. Spričo takšne prakse je tudi razumljivo, da manjka sredstev za ustvarjanje pogojev za še hitrejši razvoj.

V VEČINI ŠOL ŠE PROSTA MESTA

Junija se je vpisalo v poklicne in tehniške šole na rudarskem šolskem centru Velenje skupaj 750 učencev osnovnih šol. Vpis je zadovoljiv, imajo pa v večini šol še prosta mesta. Kljub temu pa v junjskem roku v posamezne šole niso vpisali vseh učencev, ki so se prijavili. Tistim, ki so spričo učnega uspeha v osnovni službi oziroma mnenja službe za zaposlovanje po vsej verjetnosti ne bi bili uspešni v šoli, v kateri so se želeli vpisati, so pripravili vpis v drugo šolo v okviru centra.

Na rudarskem šolskem centru Velenje še vpisujejo v naslednje šole:

- v poklicno rudarsko šolo bodo vpisali neomejeno število učencev,
- v poklicno kovinarsko šolo bodo vpisali še 20 učencev,
- v poklicno elektro šolo — jaki tok še 20 učencev,
- v tehniško rudarsko šolo še 15 učencev,
- v tehniško strojno šolo še 20 učencev,
- v tehniško šolo elektro — jaki tok še 15 učencev in v
- v tehniško šolo elektro — šibki tok še 20 učencev.

In še tole velja zapisati: obe šolski stavbi rudarskega šolskega centra Velenje bosta v novem šolskem letu 1977/1978 zasedeni ves dan, od 6 ure zjutraj do osme ure zvečer!

v središču pozornosti

Celodnevno šolo v vsako šolo

Ko so priceli s celodnevno šolo so se srečevali z mnogimi težavami — 100-odstoten učni uspeh — Celodnevno šolo pozdravili učenci, učitelji in starši — Slehernemu otroku je potrebno nuditi najboljše pogoje osnovnošolskega izobraževanja

Na osnovni šoli Biba Roeck v Šoštanju so prešli v šolskem letu 1974/75 z osmimi oddelki in devetimi učenci na celodnevno šolo. Začetki so bili težki. Srečevali so se z mnogimi težavami, bili so praktično brez izkušenj.

In kako je danes v šoštanski šoli Biba Roeck. Ne bi napisali resnice, če bi trdili, da nimajo več težav, vendar nanje gledajo optimistično. V teh treh šolskih letih so si pridobili veliko izkušenj, tako da se novega šolskega leta, ko bodo v celodnevno šolo zajeli 482 otrok (to so učenci centralne šole in obeh podružničnih — Bele vode, Ravne) veselijo. Seveda se zavedajo velike odgovornosti, ki je pred njimi, a jo sprejemajo s samozaupanjem. Vedo, da sprejemajo dolžnost, ki jo bodo morali opravičiti, vendar zaupajo lastnim sposobnostim.

Kaj so na tej šoli dosegli v času celodnevne šole? Najprej omenijo učni uspeh, ki je stoo odstoten z zelo visoko poprečno oceno 3,9. Učenci se navadijo delovnih navad, se vključujejo v svobodne dejavnosti, se dodatno izobražujejo na področju, ki jih najbolj

zanima, tistim, ki jim dela težave kakšna učna snov pa je nude na dodatna pomoč. Domov se vrnejo brez obveznosti, brez domačih nalog in lahko tako preostali čas preživijo s starši. Ko je prešla na celodnevno šolo prva šola v naši občini, so mnogi gledali nanjo z nezaupanjem, danes pa jo vsi pozdravljamo, saj smo spoznali, katere prednosti ima.

Tempo današnjega življenja je takšen, da večina staršev nima dovolj časa, da bi svojemu otroku pomagali pri učenju. Mnogo je tudi takšnih, ki jim starši ne znajo pomagati. Teh problemov pa v celodnevni šoli ni, saj opravijo učenci vse dolžnosti v šoli. Na celodnevno šolo Biba Roeck hodi kar 48 otrok iz drugih šolskih okolišev. To so predvsem tisti otroci, ki so se preselili, vendar pa so izrazili željo, da ne želijo spremeniti šolskega okoliša.

Celodnevno šolo so pozdravili učenci, učitelji in starši. Učitelji se morajo v takšni šoli angažirati veliko bolj, saj morajo narediti mnogo tudi na vzgojnem področju osnovnošolcev. Obveznosti, ki jih sprejemajo so mnogo večje, saj je sedaj od njih zelo odvisno, kakšne ose-

nosti bodo oblikovali. Prav zato je pomembno, da poučujejo na celodnevni šoli strokovno dobro usposobljeni učitelji, ki pa morajo imeti tudi družbenopolitične kvalitete.

Ko smo v Sloveniji pričeli s celodnevnimi šolami, smo si zastavili nalogo, da bi zajeli do leta 1980 v takšno obliko osnovnošolskega izobraževanja vsaj 24 odstotkov otrok. V naši občini jih bo z novim šolskim letom 16 odstotkov. (V Sloveniji je 52 šol s celodnevno šolo in te zajemajo 4,5 odstotka vseh šoloobveznih otrok). Čimprej je potrebno preiti na celodnevno šolo vsaj še na eni šoli v naši občini. Tako bi zajeli že kar visok odstotek osnovnošolcev v celodnevni šoli, vendar s tem ne smemo in ne moremo bčti zadovoljni. Velenje je industrijski center in potrebe po celodnevni šoli na sleherni osnovni šoli v naši občini so nujne. V tej smeri bo nujno razmišljati in ukrepati. Začetki so dobro zastavljeni. Narediti bo potrebno vse, da se slehernemu otroku omogočijo enaki pogoji osnovnošolskega izobraževanja.

Z letošnjimi dosežki zadovoljni

V letu dni so v tovarni usnja Šoštanj povečali namok od 25 na 27 ton na dan — Celotni prihodek je večji za 44 %, ustvarjeni dohodek in izvoz pa sta se povečala za 12 % — V Šoštanju so opustili proizvodnjo svinjskega usnja zgoraj začneno z izdelavo kvalitetnega govejega zgoraj usnja

V zadnjem letu dni so uspeli v tovarni usnja v Šoštanju povečati namok v poprečju za 2 tona na dan. Povečanje poprečnega dnevnega namoka od 25 na 27 ton v prvem polletju 1976. leta na 27 ton v prvih šestih mesecih leta 1977 je rezultat povečane produktivnosti dela, saj je ostalo število zaposlenih nespremenjeno. Zapisati velja oob tem, da so letos namočili manj surovih svinjskih kož kot preteklo leto, namok junčjih in telečjih kož je ostal na lanskoletni ravni, povečal pa se je namok surovih govejih kož.

Šoštanska usnjarna je dosegla v razdobju januar — junij 1977 163 milijonov dinarjev celotnega prihodka, 36 milijonov dinarjev dohodka, ostanka čistega dohodka je za okrog 3,6 milijona dinarjev, na tuje pa so prodali za 1,88 milijona dolarjev izdelkov. V primerjavi s prvim pol-

letjem preteklega leta so povečali celotni prihodek za 44 %, ustvarjeni dohodek in izvoz pa sta večja za 12 %. V letu dni se je povečal obseg proizvodnje za okrog 10 %, znova pa se je izboljšala tudi kakovost izdelkov.

Od 1. avgusta naprej pa v tovarni usnja Šoštanj ne namakajo in ne izdelujejo več svinjskega usnja zaradi velikih težav pri oskrbi s surovino. V industriji usnja Vrhnika, katere temeljna organizacija združenega dela je šoštanska tovarna usnja, so se namreč dogovorili za novo delitev dela. Vse razpoložljive svinjske kože bodo predelovali v usnjarni na Vrhniki. V Šoštanju pa znova začnejo s proizvodnjo kvaliteta govejega zgoraj usnja. Trenutno preusmerjajo proizvodnjo in ustvarjajo pogoje za normalno proizvodno delo.

Karli Stropnik

„Da, da, Karlija pa poznam,“ je vzklila starejša ženica, ko smo že pri prvih hišah na Konovem povpraševali za Karlijem Stropnikom. „Kar peljite se naprej do križišča in spet vprašajte, saj ga vsi dobro poznajo!“ In smo iskali dalje, ampak ne dolgo. Eden izmed domačinov nam je takoj pokazal, kje ga najdemo. Imeli pa smo srečo, saj Karlija ob vseh njegovih

obveznostih človek resnično težko najde doma.

Že po kratkotrajnem iskanju nam je bilo jasno, da smo izbrali pravo osebnost za predstavitev. Vsi krajani namreč zelo dobro poznajo Karlija Stropnika, ki je že vrsto let prizadeven družbenopolitičen delavec na Konovem. Med drugim je predsednik krajevne konference SZDL ter zvezne konference SZDL. V zadnjem času pa je precej obremenjen s članstvom v odboru za gradnjo vrtca na Konovem.

O sebi je pripovedoval takole: „Nisem ravno star Konovčan, saj sem se priselil iz Škal. Že tam so me kot mladega delavca zanimali aktualni gospodarski, družbeni in politični problemi, posebno tisti iz neposredne bližine. Zato sem kar kmalu postal aktiven član Socialistične zveze in skušal dati od sebe kolikor sem pač mogel. Po prihodu na Ko-

novo sem bil eden od pobudnikov za ustanovitev krajevne skupnosti Konovo. In sem spet imel kaj delati!“

Karli pravi, da mu je tovrstno udejstvovanje v veliko veselje, saj ga žene želja po tem, da bi si ljudje ustvarili čimboljše pogoje za delo in življenje. O tem Karli Stropnik pravi: „Živeti v lepo urejenem kraju je svojevrsten užitek in najbrž želja vsakega občana. Toda nisem ozkogled. Trudim se po krajših močeh, da v naši krajevni skupnosti ne bi posvečali vso pozornost na primer komunalnim problemom, pri tem pa pozabili na ostale dejavnosti. Tudi te so za ljudi zelo važnega pomena, če omenim samo kulturo. Zato je, vidite, dela zelo veliko. Kamorkoli se obrneš, ti ga ponujajo. Človek kar ne ve, kje bi najprej zgrabil.“

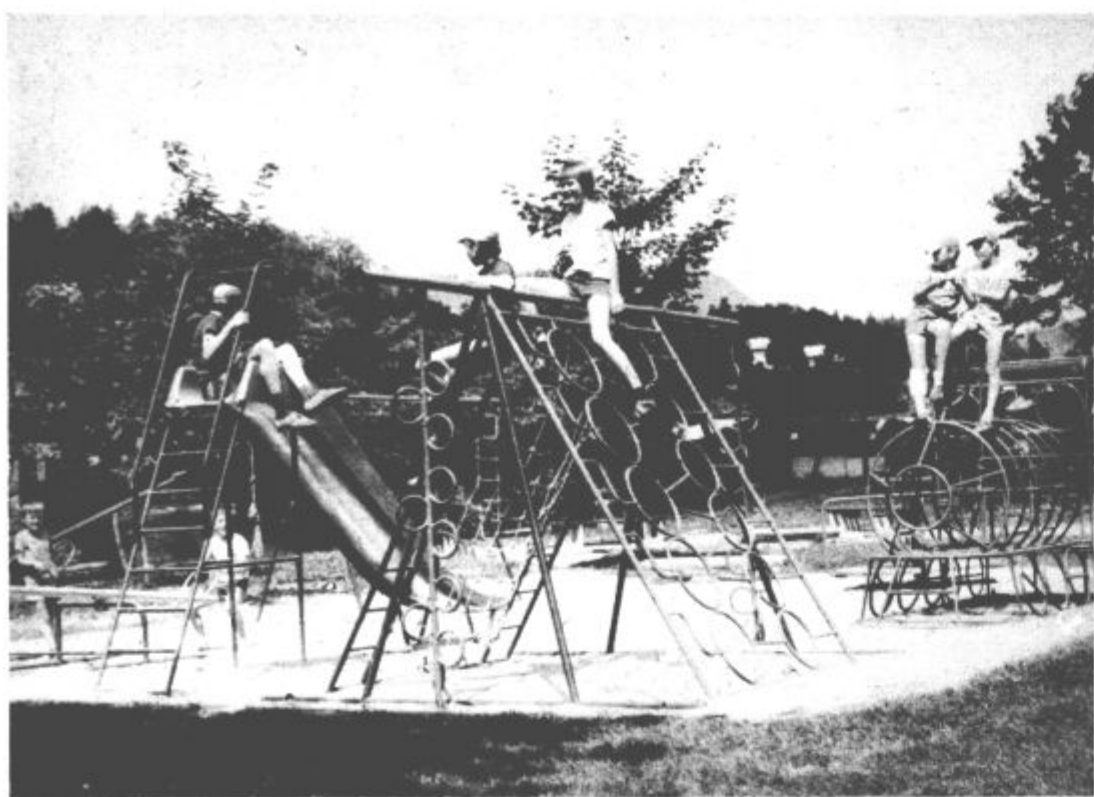
Star je petintrideset let in zaposlen na Rudarsko elektroenergetskem kombinatu

Velenje kot visoko kvalificirani strojni kovač. Tako mu ob napornem delu v kovačnici in ob raznovrstni dejavnosti izven nje, ostane za kakšnega konjička le še malo časa, ali skoraj nič. Takrat si poišče delo v hiši ali okrog nje, rad pa se posveti tudi dvema hčerkama, od katerih ena obiskuje drugi razred osnovne šole, mlajša pa hodi še v malo šolo.

Tudi kot član zvezne konference SZDL je precej obremenjen, saj se mora na sestanke temeljito pripraviti. Potem so tu še potovanja v Beograd, ki pa so bolj redka.

In ob koncu, kot v nekakšno pojasnilo, Karli Stropnik pravi: „Te stvari me zanimajo in delo z njimi veseli. Poleg tega so tudi ljudje pri nas pridni in radi primejo za delo. Zato tudi sam povsod rad pomagam. In bom še, dokler bom mogel.“

J. KRAJNC

Eno izmed novih otroških igrišč

KRAJEVNA SKUPNOST VELENJE—CENTER LEVI BREG

Nujna razmejitev nalog

V krajevni skupnosti Velenje — Center levi breg so si v letošnjem letu zadali zelo obširen delovni program. Vso dejavnost so najprej opredelili do 25. junija, ko smo v občini slovesno odkrili spomenik Maršala Tita.

„Poleg programa, ki smo ga sprejeli na zboru občanov,“ je dejal predsednik sveta krajevnega skupnosti Miha Pevnik, „smo sprejeli še akcijski program, ki je podrobno določil naloge, katere moramo izvesti v naši krajevni skupnosti. Pri sestavi akcijskega programa smo izhajali iz tega, da bi čimveč nalog opravili udarniško. Žal, se nekateri naši krajanje niso preveč aktivno vključili v urejanje naše oziroma njihove okolice, urejanja otroških igrišč, poti in podobno. Ne vem, zakaj takšna pasivnost nekaterih do okolja, v katerem živijo in delajo? Ob tem pa moram poudariti, da so se na primer zelo izkazali stanovalci stolpnice na Prešernovi 2, 4 in 6, ki so z udarniškim delom uredili otroško igrišče.“

Ne glede na odklonilni odnos do skupnega dela nekaterih krajanov v tej krajevni skupnosti pa so v levem bregu v celoti izpolnili akcijski program sprejet za obdobje prvih šestih mesecev. Tako so med drugim zgradili oziroma dokončali gradnjo petih otroških igrišč, jih tudi primerno opremili, s pomočjo tabornikov so očistili korito Pake na celem območju krajevnega skupnosti, izvedli preplastitev nekaterih cestnih odsekov, se lotili urejanja podhoda pod Šaleško cesto, naredili prepotrebne pločnike med Ljubljansko banko in hotelom Paka, mnoga parkirna mesta. Pri urejanju krajevnega skupnosti so jim pomagali med drugim tudi brigadirji škalske brigade Oto Mader. Opravili so še vrsto drugih nalog, kot je ustanovitev odborov za ljudsko obrambo in narodno zaščito.

„Če hočemo, da bo mesto resnično tako urejeno kot mu gre sloves,“ je poudaril Miha Pevnik, „potem moramo podrobno razdeliti naloge in obveznosti med hišnimi sveti, krajevno skupnostjo in samoupravno interesno komunalno skupnostjo, pa tudi med vodno skupnostjo. Gre za to, da podrobno finančno določimo, kaj bo kdo in v kolikšnem obsegu financiral ob odprtem vprašanju prispevka iz organizacij združenega dela za krajevne skupnosti.“

Nujno potrebno je tudi, da nad vsemi deli nekdo opravlja nadzor in da se na primer ne bo dogajalo, da bodo nekatere ze-

lenice pokosene, druge ne. Srečujemo se tudi — seveda ne povsod, da hišniki ne opravljajo nalog po pogodbi. V jesenskem obdobju moramo storiti vse, da bodo začeli dokončno delovati sveti potrošnikov, nadalje pripraviti načrte za ureditev rekreacijskega centra ob Šaleški cesti. Tudi pohod pod Šaleško cesto oziroma prostori ob njem še niso izkoriščeni. Nujno potrebno je, da uveljavimo delo odborov SZDL po soseskah, prav tako zborov občanov, da zaživijo aktivni Zveze komuni-

stov in seveda da čimbolj dosledno uresničujemo delegatski sistem. Vsega tega pa brez skromne podpore družbenopolitičnih organizacij naše občine ne bomo mogli sami v celoti uresničiti.“

Podobno kot v drugih krajih tudi v krajevni skupnosti Velenje — center levi breg prenaša vse več nalog, ki terjajo strokovno reševanje, zato menijo, da bi morali dokončno razmisliti o tem, da bi te naloge kdo opravljal profesionalno.

Želja in zahtev nikoli ne zmanjka

V Belih vodah bodo kmalu dobili prve telefone — Največ dela imajo s popravilom krajevnih cest

Kot ste lahko prebrali v zadnjih številkah Našega časa, se prebivalci krajevnih skupnosti v velenjski občini največ ukvarjajo s cestami. Tudi v tem letnem času ceste zahtevajo svoje. Nenehno jih je potrebno vzdrževati, zato dela na njih nikdar ne zmanjka. Temu je tako posebno v tistih krajevnih skupnostih, ki ne ležijo na ravnih področjih, ampak se razprostirajo po višjih ali nižjih hribovih in kjer ceste v večini še niso asfaltirane. Tu je potrebno dosti pridnih rok in materialnih sredstev, da se promet po njih lahko normalno odvija

Martin Lenko

Ena najznačilnejših krajevnih skupnosti s temi karakteristikami so Bele vode, saj se mora človek povzpeti kar visoko, da pride do njih. Zato ni čudno, da se je naš pogovor s predsednikom krajevnega skupnosti Martinom Lenkom pričel ravno s cestami, še posebej zato, ker Martin pozna vsak njihov meter, saj jih kot poklicni cestar sam vzdržuje. Povedal je:

„S cestami imamo res veliko dela. Že spomladi smo jih posuli z grmozom in opravili na njih precej prostovoljnega dela. Pred kratkim pa smo z buldožerjem očistili cesti Hept—Visočki vrh in Savinek—Počivalnik ter uredili otroško igrišče

pri osnovni šoli. Plačali smo ga z lastnim denarjem. Na razpolago pa je bil tudi kmetom, da so si uredili dovoze do hiš ali njiv. Tega doslej namreč niso imeli vsi urejenega. Skušali bomo doseči, da bi cesto Hept—Visočki vrh prevzel v oskrbo komunalno obrtni center iz Velenja, tako, da bi bila vozna tudi pozimi, kajti za nas je vse to le prehodo breme.“

Letos bodo skušali izpeljati še eno veliko nalogo, ki so si jo zadali: v Bele vode napeljati telefon. Na celjski PTT so že vložili prošnjo za predračun, vendar do danes še niso dobili odgovora. Sredstva iz samoprispevka imajo že pripravljena, sedaj samo še čakajo, da se vsa stvar premakne z mrtve točke.

„Pogovorili se bomo s krajanji Skornega in Florjana, da bomo to akcijo izvedli skupno, saj bodo s tem stroški mnogo manjši. Vroče upamo, da se bo z deli čimprej začelo in da bomo vsaj do pomladi v Belih vodah dobili prve telefone. To je zaenkrat naša največja želja, vse ostale pa bomo poizkusili uresničiti pozneje. Računamo, da nam bodo pri izgradnji telefonske napeljave priskočili na pomoč tudi pripadniki teritorialne obrambe,“ je o tem rekel Martin Lenko.

V Belih vodah se vse pogostejše slišijo pripombe na rovaš dostave pošte. Pripeljejo jim jo namreč do gostilne Grebenšek ob vznožju Belih vod, kjer preneha asfalt. Sem pa si jo pridejo iskat sami in nemalokrat se zgodi, da jo dobijo prepozno. V šolskem času, pravijo, še neka-ko gre, ker pošto pripelje avtobus, toda v počitnicah imajo s tem velike težave.

Martin Lenko je pogovor z nami zaključil s besedami: „Še mnogo je manjših problemov,

Do jeseni mnogo novega

V Lokovici bodo do jeseni skušali urediti mnoge, trenutno najbolj pereče probleme ceste, most in vodovod nad elektrarno

Mnogi bralci Našega časa so najbrž že opazili, da vam v zadnjem času vsaka številka prinese nekaj zanimivosti iz življenja in dela krajevnih skupnosti v velenjski občini. Naš namen je prikaz poletnega utripa teh krajev, razpoloženja ljudi, njihovih problemov in težav ter njihovega dela. Mnogi so že prišli na vrsto in o njih ste že prebrali marsikaj zanimivega, ostale pa bomo obiskali v prihodnjih dneh oziroma tednih.

Danes bomo pisali o Lokovici. Ni je težko najti. Slediti je treba tabli z njenim imenom, ki stoji ob cesti Šostanj—Velenje, malo naprej od elektrarne in kmalu nato, ko se zavije desno se ob vijugasti asfaltni cesti pokažejo prve hiše. Toda to je šele začetek. Lokovica je po površini zelo velika krajevna skupnost, o čemer pričajo hiše, naslonjene na prostrana gričevja ob obeh straneh asfaltirane ceste. Ta cesta pripelje, potem, ko se spremeni v makadam, vse do mostu preko Pake v Penku, kjer so že meje sosednje krajevnega skupnosti Gorenje. In ravno o tem mostu se je začel pogovor s predsednikom krajev-

ne skupnosti Lokovica, Ivanom Dvornikom.

„Ta most nam je že dolgo časa trn v peti. Z ob časa ga je že tako naglodal, da se bo kmalu podrl, mi pa še do danes nismo začeli s popravilom. Ker je k temu nujno potrebno takoj pristopiti, se bomo v kratkem dokončno dogovorili s sosedi iz Gorenja, saj nas ravno ta most loči. Vendar pa še ne vemo, kje in kako bomo prišli do potrebnih sredstev.“

Na takem področju, kot je lokoviško, so vedno v ospredju in vedno aktualni komunalni problemi, ali bolje rečeno ceste. Dela na njih praktično nikoli ne zmanjka. Ivan Dvornik o tem pripoveduje:

„Na našem območju imamo asfaltirano samo eno cesto, in sicer od Grmove ute, do priključka na glavno cesto Šostanj—Velenje. Toda dobro smo jo že obrabili in potrebna je popravila. Vse ostale ceste pa so makadamske, tako da imamo z njimi mnogo dela in problemov.

Trudimo pa se, da bi bile čimbolj vzdrževane. Sredstva za popravilo so nam bolj skopo odmerjena, zato moramo veliko storiti s prostovoljnimi delom. Zaradi napeljave električnega daljnovoda je bila uničena cesta elektrarna—Srebre. S pritožbo smo dosegli, da nam bo komunalno obrtni center popravil cesto na račun rudarske elektroenergetskega kombinata. Razširitev ceste in dela z buldožerji pa bo plačala naša krajevna skupnost. Upamo, da bomo do jeseni končali z deli na tej cesti.“

V njihovih rokah pa je rešitev še enega, nadvse perečega problema. Prebivalci tistih hiš, ki stojijo v neposredni bližini elektrarne, imajo namreč zelo onesnaženo vodo s sajami, tako da je njena uporaba nemogoča. Kako je, če mora človek živeti ob taki vodi, vsi dobro vedo, zato se trudijo, da bi bil vodovod do teh hiš kmalu narejen.

„Vse ostale dejavnosti v kraju pa na trenutno počivajo,“ pravi Ivan Dvornik. „Tu nas je približno šeststo prebivalcev, od tega 210 zaposlenih. Vsi ostali so kmetje. Tisti, ki so zaposleni, so, sedaj večinoma na dopustih, kmetje pa imajo veliko dela. Toda kmalu bo tudi družbenopolitično delo bolj zaživel. Zlasti u odne pogoje bo letošnje imelo prosvetno društvo, saj v domu družbenopolitičnih organizacij urejemo centralno kurjavo, tako, da bodo lahko pozimi, ko bodo imeli največ časa, na toplem pripravljali različnejše prireditve. Delamo jo z referenduskimi sredstvi in bo tako za nastopajoče, kot za gledalce izjemna pridobitev.“

V „središču“ Lokovice raste tudi nov gasilski dom, ki ga postavljajo gasilci iz Družmirja, denarno pomočjo Lokovičanov. Ta dom, ki se v veliki meri gradi tudi s prostovoljnimi delom, bo kmalu končan in v njem bodo dani dobri pogoji za delo družmirskih in lokoviških gasilcev.

Kot vse kaže, bo Lokovica do jeseni pridobila mnogo novega in koristnega. Gasilski dom, cesto, most, morda tudi vodovod. Vse to jim bo prav gotovo dalo volje do še večje aktivnosti, tako da bomo ob naslednji priložnosti o njih lahko še pisali.

J. KRAJNC

Gasilski dom v Lokovici bo kmalu končan.

Iz življenja krajevnega skupnosti Paka

V krajevni skupnosti Paka so planirali, da bodo letos uredili cesto od Lok do kmeta Jurka. To je najvišje ležeči kmet v tej krajevni skupnosti. Do sem je že speljana cesta iz Dobrne in bi bila tu prek tudi povezava. Teren je že strasiran in pripravljen za gradnjo tega cestnega odseka. Prav tako pa so zbrali že tudi vsa potrebna dokumentacija. Vendar so se znašli v težavah. Teren je zelo kamnit in strm in bi za to potrebovali ustrezno mehanizacijo, ki pa je v poletnih mesecih ni na voljo. Vseeno so prepričani, da bodo cesto do konca leta le uredili. O tem se dogovarjajo tudi z gozdnim gospodarstvom Nazarje, ki naj bi pomagalo pri gradnji te ceste.

Trenutno razpolaga krajevna skupnost Paka s 360.000 dinarji, ki so jih zbrali s samoprispevkom. Ta sredstva bodo namenili za izgradnjo zgoraj omenjene ceste. Za to cesto pa bodo kmetje, ki bodo cesto uporabljali (cesto bo koristilo 8 gospodinjstev) prispevali približno 40.000 dinarjev, seveda pa računajo tudi na prispevek Gozdnega gospodarstva, ki bo prav tako uporabljalo to cesto.

V krajevni skupnosti so v letošnjem letu vzdrževali okrog 18 kilometrov krajevnih cest. Ob tem pa je predsednik Franc Lampret posebej poudaril, da so potrošili denar samo za nakup materiala, dela pa so opravili krajanje s prostovoljnimi delom. Sploh je dejal, da se vseh delovnih akcij udeležujejo v velikem številu, zato tudi veliko prihranijo.

Tako so letos uredili tudi most pri spomeniku v Paki. Les so prispevali kmetje, uredili pa so ga s prostovoljnimi delom. Žal je bil njihov trud zaman. Preko mosta je zapeljal nekdo s pretežkim tovorom in ga spet poškodoval.

Resno so se lotili tudi akcije urejanja okolja. Poleg tega, da je bil vsakdo zadolžen, da očisti nepo-

sredno okolico, so si razdelili celotno območje krajevnega skupnosti, vključno s strugo reke Pake.

V letošnjem letu so pridobili tudi športno igrišče ob osnovni šoli. Zgradil jim ga je Rudarski šolski center Velenje, TOZD Rudarski praktični pouk, ki ima v neposredni bližini peskopop.

M. T.

Novo igrišče ob Paki

Hišnemu svetu Šaleška 16

Odgovor podjetja za vzdrževanje stanovanjskih hiš Dom Velenje na članek „Zakaj dvigalo počiva“, NC — 30/77

Zaradi bolj podrobne in objektivne informacije javnosti damo na članek „Zakaj dvigalo počiva“, ki ga je napisal predsednik hišnega sveta stolpnice Velenje Šaleška 16 Boris Knavs in ki je bil objavljen v tedniku „Naš čas“ 30/389 dne 5. avgusta 1977 naslednji odgovor:

Uvodoma naj popravimo pisca članka, da s stolpnico ne upravljamo naše podjetje ampak samoupravna intresna stanovanjska skupnost občine Velenje in hišni svet. Naše podjetje ima sklenjen s samoupravno interesno stanovanjsko skupnostjo posebni samoupravni sporazum, po katerem opravlja določena strokovna in tehnična opravila za to skupnost.

Ugotovitev v članku, da ne obratuje eno od obeh dvigal v navedeni stolpnici je točna, le da je ta zadeva v članku opisana precej enostransko. Vzdrževanje dvigal ima namreč v celoti tovarna „Rade Končar“ iz Zagreba in se nihče v te posele ne more in ne sme vmešavati. Če so torej bili serviserji na dopustu, je bilo pač potrebno počakati nekaj dni glede na dejstvo, da je obratovalo še drugo dvigalo. Tudi ugotovitev, da vodja vzdrževanja pri našem podjetju, ki je zamenjaval tehnika tovarna Srebreta ni izdal naročilnice za popravilo dvigala in da je tudi direktor podjetja odklonil izdajo naročilnice je točna. Vendar pa je potrebno vedeti naslednje: na začetku vsakega koledarskega leta se sestavi za vse hiše v družbenem upravljanju občine Velenje finančni načrt za tekoče leto, ki ga potrdi pristojni odbor pri SISS. Finančni načrt se odobri po sektorjih vzdrževanja in vsak odjema sektorja vzdrževanja dobi a razpolago od SISS le tista sredstva, ki se v posameznem letu lahko odobrijo za posamezni sektor. Vodja sektorja je odgovoren, da se ta sredstva črpajo po načrtu in za svoje delo tudi odgovarja preko direktorja podjetja SISS. Zato ne more nihče, pa niti direktor podjetja za vzdrževanje hiš, odločati o kakršni koli spremembi planiranih sredstev brez soglasja navedenega odbora pri SISS. Zato je popolnoma razumljivo, da Tone Ovniček, niti direktor podjetja, nista mogla izdati naročilnice za popravilo dvigala, posebno še iz razloga, ker je bilo že v začetku sporočeno, da bo to popravilo stalo najmanj okoli 40.000,00 din. Pri tem naj pomenimo, da je bil na obeh dvigalih v tej stolpnici izvršen v letu 1975 večji remont, ki ga je opravila tovarna Rade Končar Zagreb za ceno 180.000,00 din. Že po enem letu je pregorel elektro motor, katerega previtje in ponovna montaža je stala čez 12.000,00 din. Sedaj pa je pregorel isti motor in po trditvah strokovnjakov je do napake prišlo zaradi nepravilnega ravnanja z dvigalom (neopravičeno pritiskanje na gumb „Stoj“). Strokovnjaki so nadalje tudi ugotovi-

lili, da se ta motor ne more več popraviti in je potrebno zato kupiti novega, ki stane okoli 40.000,00 din. Ker pa je potrebno istočasno, če se menjuje eden od motorjev obvezno zamenjati tudi drugega, je potrebno torej najti neke 80.000,00 din, ki niso bili planirani za leto 1977. To lahko stori le vodja sektorja in sicer tako, da ne izvrši nekaterih drugih planiranih del na drugih objektih.

Kar pa zadeva trditve v članku, da ni urejen priključek na hišno hidrantno omrežje in da je s tem ogrožena požarna varnost, bi bilo najprej potrebno pogledati projekt, zakaj že to ni bilo storjeno ob sami gradnji oz. vse od 1. 1. 1975, ko je hišo prevzela SISS (stolpnica je bila zgrajena leta 1960). Vsekakor pa je to vprašanje aktualno in ga bo naše podjetje po tehnični plati tudi raziskalo, ugotovilo vzrok in tudi skušalo zadevo urediti.

In še nekaj besed o finančnem stanju hiše Šaleška 16:

— stanarina za leto 1977 znaša skupaj — 240.230,10 din

— od tega amortizacija, ki jo dobivajo TOZD, ki so imetniki pravice uporabe stanovanj letno — 40.506,60 din

— hiša obdrži za tekoče vzdrževanje letno — 68.637,40 din

— ostanek stanarine v znesku — 131.086,10 din

pa se odvede v skupni investicijski sklad vzdrževanja pri SISS, ki je namenjen za vzdrževanje vseh družbenih stanovanjskih hiš v občini.

Iz tega investicijskega sklada pa je namenjeno stolpnici Šaleška 16 v letu 1977 765.000,00 din, od česar je bilo do 31. 7. 1977 že porabljeno 243.000,00 din in sicer za oplesk stavnega pohištva, zamenjavo medokenskih rolet, preureditev prostorov za smeti, popravilo hidrofornih naprav in nekaterih drugih nujnih del. Preostanek sredstev v višini 520.000,00 din pa je namenjen za zamenjavo radioaterjev in popravilo ravne kritine.

Vse to so sredstva investicijskega vzdrževanja, hiša sama pa samostojno gospodari s sredstvi tekočega vzdrževanja, kot smo navedli, v višini 68.637,00 din, poleg tega pa hiša samostojno gospodari s sredstvi za obratovanje hiše v skupnem znesku 88.000,00 din letno.

Iz vsega navedenega se vidi, kako se gospodari s hišo glede finančnih sredstev in katera dela so planirana v letu 1977. Dvigalo pa niso bila zajeta v finančni načrt iz razloga, ker, kot smo napisali, je bilo zanje izplačano v zadnjih dveh letih nad 190.000,00 din.

In še na kraju pojasnilo, da deluje v mestu Velenje 42 osebnih dvigal in da je za vsa ta dvigala zadolžen le en serviser tovarne Rade Končar, ki ima poleg Velenja na skrbi še Slovenj Gradec, Dravograd in Ravne na Koroškem. Pri našem podjetju

pa smo kljub temu z večjimi, ali manjšimi težavami le uspevali, da so ta dvigala kolikor toliko v redu obratovala. Stanje pa bi bilo lahko še neprimerno boljše, če bi uporabniki dvigal s temi napravami pravilno upravljali in da ne bi dopuščali, da se z dvigali prevažajo tudi mali otroci, velikokrat tudi samo zaradi otroških iger, kar nemalokrat privede tudi do nesreče. Tudi druga mesta imajo z dvigali velike težave, po zadnjih informacijah samo v Ljubljani ne obratuje okoli 50 osebnih dvigal, ker ni denarja za popravila. Pri nas pa smo skušali zadevo vedno reševati tako, da smo na račun ostalih popravil preusmerili sredstva za dvigala.

In še glede požarne varnosti: le-ta bo v veliki meri zagotovljena takrat, ko bodo ustanovljene v posameznih hišah enote CZ, ki bi jih morali posamezni hišni sveti ustanoviti že zdavnaj glede na določilo zakona o ljudski obrambi v SRS. Te enote bodo imele poleg drugih nalog tudi v prvi vrsti nalogo za izdelavo požarnovarnostnega načrta v posamezni stanovanjski hiši oz. stopnišču.

Vodja vzdrževanja sektorja I:
MILAN SREBRE
Direktor Podjetja za vzdrževanje stanovanjskih hiš „Dom“ Velenje:
IVO GOROGRANC

Za tiste, ki niso na tekočem

Odmev na članek „Spodrslija ali kaj?“, NC 30/77

V glasilu Šaleške doline „Naš čas“ 30/389 z dne 5. 8. 1977 je bilo pod naslovom „Spodrslija ali kaj?“ napisano, da je skupina 50 izletnikov iz Hrvaške obiskala Velenje in pa tudi muzej na gradu in da je bil takrat zaprt. Zato si ga ta skupina ni mogla ogledati in je odšla nezadovoljna in z negotovostjo na gradu. Ne čudim se tej skupini izletnikov, da ni vedela, da je muzej na gradu ob nedeljah in praznikih odprt le od 10. — 18. ure in da je dežurni vodič že v muzeju vedno eno uro pred tem — to je ob 9. uri; torej eno uro prej kot je to določeno po urniku poslovanja. Poleg tega je vedno ob nedeljah in praznikih listek na glavnih vratih z napisom, kdaj je muzej odprt.

Torej ne čudim se, nevednosti imenovanih izletnikov, temveč čudim se le tov. Žolnirju, da kot Velenjčan ne ve, kdaj in kako poslujejo razne ustanove, kulturne skupnosti in drugo v Velenju. Kot Velenjčan bi to moral vedeti, saj se mu kot vodji skupine izletnikov ne bi zgodil spodrslija, kot se mu je 17. julija.

Toliko v vednost javnosti in bodočim vodjem izletnikov na grad in muzej v Velenju.

ERNEST KRUMP,
vodja muzeja na gradu

PRIPIS UREDNIŠTVA:

V torek, 9. avgusta smo na kraju samem preverili podatke o tem, kdaj je odprt muzej na velenjskem gradu. Na reklamnih panojih na Celjski in Ljubljanski cesti piše, da je muzej odprt od 7. do 18. ure. Če so na gradu spremenili odpiralni čas, bi bilo prav, da to spremembo na oglasnih panojih v mestu uskladijo (popravijo).

TURISTIČNI KAŽIPOT

naš čas
radio velenje

VIATOR
Turistična agencija
Ljubljana, Trdinova 3
tel.: 314-544

IZRATURIŠT · UMAG

VAŠ POLETNI DOM
Turistično naselje POLYNESIA v Umagu

apartmaji z opremljeno kuhinjo, dnevni prostor, spalnica, kopalnica, WC...
Če vam je odveč kuha, se lahko hranite v centralni restavraciji, sicer pa naročite samo dnevni najem.

ZELO PRIMERNO ZA DRUŽINE Z OTROKI.
7 — in 10 — dnevni počitniški paketi z UGODNIMI CENAMI.

Prijavite se lahko v poslovalnicah VIATORJA ter pri IZLETNIKU v VELENJU.

PRIPOROČAMO VAM:

BIFE KOPALIŠČE

— več kot 500 sedežev,
— jedila na žaru,
— točeno **LAŠKO** in
TALIS PIVO

Obiščite Šoštanj

Po kopanju v bazenu z ogrevano vodo v Šoštanju vam priporočamo kosilo, malico ali večerjo na vrtu Kajuhovega doma. V tem gostišču so na voljo tudi prenočišča, penzioni oziroma polpenzioni.

Kajuhov dom ima primerne prostore za večje ali manjše skupine. Pripravi vam poročna kosila, svečana kosila, pa tudi cenene aranžmaje.

Gostinsko podjetje Kajuhov dom Šoštanj priporoča tudi obisk naslednjih gostišč: gostilna pri Stari pošti, gostilna Kmečki dvor, bife Ograjšek in bife Majolka v Šoštanju ter gostilne Na pošti v Šmartnem ob Paki.

Trebeliško vabi ob vsakem času

Ob progi za motokros raste nov turistično rekreacijski center

Tisti, ki jih je pred leti pot slučajno zanesla na strme obronke Trebeliškega pri Velenju in ki še danes prihajajo tja občudovat drzne krotilce kubičnih centimetrov, bi verjetno lahko povedali največ o tem, kakšna je razlika med Trebeliškim nekdanj in danes. Prizadevnim članom avto moto društva iz Velenja je resnično uspel „veliki met“. Ko so se spoprijeli s skoraj divjo floro trebeliških hribov in zapuščenimi domovi, najbrž niso vedeli, kaj bo rodilo delo njihovih rok: Ob progi za motokros je zrasel pravi turistično rekreacijski center, za katerega lahko mirno zapišemo, da mu v bližini ni enakega, ali pa mu vsaj ne bo, ko bo popolnoma dokončan.

Trebeliško ni samo proga za motokros, kot še vedno nekateri mislijo. To je prijetna izletniška točka, kakršno so si prebivalci Šaleške doline in okolice verjetno že dolgo želeli. Ob progi, po kateri drvijo tekmovalci motokrosa, so člani AMD iz Velenja z udarniškim delom in lastnimi idejami uredili dve zgradbi, ki imata skupne zmogljivosti približno 120 sedežev. Ko smo si jih pred dnevi ogledovali, smo se lahko prepričali, da sta zares lepo in domiselno urejena. V večji je poleg klubskih prostorov tudi bife, letos pa so adaptirali še manjšo, kjer imajo poleg velike razgledne terase še prostor za različne seminarje ali kaj podobnega. Obe sta odprti vsak dan od 15.

ure dalje, ob sobotah in nedeljah pa že od jutranjih ur naprej. V neposredni bližini stoji tudi tri vrtnete, primerne predvsem za piknike. V njih so postavljeni roštilji, sprejmejo pa lahko kakih deset ljudi. Tisti, ki so člani AMD lahko te ute uporabljajo brezplačno, ostali plačajo za čiščenje deset starih tisočakov. Poleg tega se obiskovalci ob sobotah in nedeljah lahko zavrtijo kar na treh plešiščih, če jih je volja.

Sicer pa lahko tisti, ki pridejo sem preživeti urico ali dve, odidejo na krajše izlete v okolico Trebeliškega in kmalu jim bo na razpolago še marsikaj novega. Velenjsko avto moto društvo načrtuje skorajšnjo postavitev trim steze in drugih rekreacijskih objektov tako za otroke, kot za starejše. Njihova vroča želja je tudi ureditev avto kampa in strelišče ter manjših vlečnic za tiste, ki jih bodo obiskovali pozimi. Čeprav je cesta, ki pelje na Trebeliško zelo dobro vzdrževana, jo bodo prevlekli z asfaltno oblogo, kar bo nedvomno pritegnilo še več izletnikov.

Ta čas je v teku tudi gradnja treh vzorčnih počitniških hišic. Iščemo pa tudi že investitorja, ki bi jih v okolici postavil še več.

Tako Trebeliško počasi postaja vedno bolj obiskano izletniško središče, kamor bodo obiskovalci vedno radi prihajali, ne le takrat, ko bodo na tej stezi tekmovalci vznikli moto crosa. Avto moto društvo iz Velenja, ki celoten kompleks urejuje, skrbi za to, da bo vsak ki ga bo pot zanesla sem, tu našel nekaj zase. Načrt nadaljnega razvoja turistično rekreacijskega centra Trebeliško pa je zastavljen tako, da bo od tu odhajalo mnogo takih, ki si bodo kmalu spet želeli priti nazaj.

J. KRAJNC

TURISTIČNI BIRO TURISTIČNEGA DRUŠTVA VELENJE V RDEČI DVORANI VAS VABI

- letovanje v Dubravi — Babin kuk v Dubrovniku — letni oddih za 7 dni, cena 22.100 din po osebi z letalskim prevozom iz Maribora in Ljubljane (tja in nazaj),
 - zanimivi so Atlasovi aranžmaji v Tunis, Španijo, na otok Rodos — na posojilo,
 - na voljo so vam programi potovalnih agencij Kompas, Aerodrom Brnik, Dalmaacijaturist, Generalturist in drugih pomembnih hiš,
 - ogledate si lahko program Jatovega zračnega mostu,
 - zanimiva so potovanja Centroturista iz Beograda — potovanja po notranjosti Srbije, po krajih starih zapisov, Djerada, proga Beograd — Bar,
 - vabimo vas na zanimivo potovanje po deželah Sredozemlja, 18 dni — Sicilija, Sardinija, Palermo, Malaga, Gibraltar, Alžir, Tunis, Malta,
 - Turistični biro vas vabi septembra na 4 dnevni izlet v Holandijo; ogledali si boste muzej Ane Frank, muzej Rembrandta in se vozili po kanalih,
 - NIL — večna reka življenja, 9 dnevno potovanje, odhodi 29. 9., 26. 10., 23. 11., 26. 11. in 28. 11.
- TURISTIČNI BIRO V RDEČI DVORANI** je odprt dopoldne od 7. do 13. ure, popoldne pa od 16. do 19. ure, ob sobotah pa od 7. do 13. ure.

Obiščite Smrekovec

Planinsko društvo Črna na Koroškem vabi planince in druge na Smrekovec. Koča na Smrekovcu je obnovljena in spet odprta. Urejene so kopalnice s toplo vodo. Na voljo so domače jedi. Sprejemajo tudi penzijske goste.

Ob peš poteh je na voljo tudi avtomobilska cesta iz Črne, Ljubnega in iz Šoštanja preko Belih vod in Kramarice.

Kako v drugi ligi?

Nogometna mrzliva v Šaleški dolini se bliža vrhuncu. V nedeljo se namreč začne prvenstvo v II. zvezni nogometni ligi, kjer letos prvič nastopajo tudi nogometaši velenjskega Rudarja. Osvojitev prvenstva v slovenski nogometni ligi in uvrstitev v zvezno ligo je v Šaleški dolini še povečalo zanimanje za nogomet. To se kaže že v tem, da je zadnje dni na treningih Rudarja tudi po nekaj sto navijačev, ki si seveda najbolj želijo, da bi nogometaši v novem prvenstvu čimbolje igrali in se tudi čimbolje uvrstili. Že v prvem kolu čaka Velenjčane trd nasprotnik. Žreb je odločil, da se bosta v prvem kolu srečali moštvi Rudarja in Maribora; torej se ljubiteljem nogometa obeta izredno zanimiv slovenski derbi. Seveda pa bo za nogometaše Rudarja vsako srečanje enako pomembno glede na to, da so novinci v zvezni ligi.

Zadnje dneve pred prvim srečanjem v drugi zvezni nogometni ligi so nogometaši Rudarja pod vodstvom trenerja Živka Stakiča, vodje strokovne komisije kluba Zorka Hlavača in pa trenerja vratarjev Uroša Deviča zelo marljivo trenirali. Treningi so bili zelo naporni, zato ni čudno, da so bile majice nogometašev na koncu takšne kot da bi jih potegnili iz vode.

„Kako ste pripravljeni za tekmovanje,“ smo vprašali na ponedeljkovem treningu Živka Stakiča.

„S pripravi nismo najbolj zadovoljni, ker se novi igralci niso mogli že na samem začetku vključiti vanje, zato tudi psihičnega programa treninga nismo izpolnili tako, kot smo želeli. V naslednjih dneh bomo morali še intenzivneje delati, da bi v doglednem času te pomanjkljivosti odpravili. S pripravi smo začeli 5. julija. Seveda je potrebno za dobro uigranost moštva nekaj mesecev, ne le mesec dni. Praktično smo začeli timsko delati šele pred nedavnim, ko so se vključili vsi novi igralci in pa vodja strokovnega štaba Zorko Hlavač.“

Nogomet v novih tekmovalnih okvirih

Pretekli ponedeljek so se v Smartnem ob Paki ponovno sestali predstavniki vseh nogometnih klubov s področja tekmovalne skupnosti Velenje – Mozirje, razen velenjskega Rudarja in zastopniki obeh občinskih telesno kulturnih skupnosti. Tema pogovorov so bili novi tekmovalni sistemi, ki bodo v nogometu pričeli veljati že naslednjo sezono. Ko je tekla beseda o tem, kako bo v tej tekmovalni skupnosti organizirana rekreacijsko tekmovalna liga, so ugotovili, da je ekip, ki bi v njej sodelovale za sedaj samo pet, kar pa je premalo. Zato se bodo skušali pogovoriti o OTKS Žalec, da bi v tej ligi nastopali tudi klubi z njihovega področja.

— Kaj pričakujete od prvenstva?

„Vedno sem bil optimist in to sem tudi sedaj. Najbolj si želim, da bi ostali v drugi ligi in da nam bi bilo občinstvo še naprej tako zvesto.“

— In od srečanja z Mariborom?

„Nikoli ne napovedujem izida tekme. Nedeljsko srečanje je za nas ravno tako pomembno kot vsa ostala. Ker smo novinci, je za nas vsaka tekma kvalifikacijska. Zato pričakujem od igralcev, da bodo vsako tekmo igrali nadvse odgovorno in disciplinirano.“

— Pa vendar?

„Ker je to slovenski derbi, upam, da bo veliko gledalcev in želim, da moštvi pokažeta dobri nogomet. Zmaga pa boljši.“

Uroš Devič, trener golmanov: „Štirinajst let sem bil igralec Rudarja, zato sem se še toliko bolj razveselil uvrstitve v drugo zvezno ligo. Pred dvema letoma so me povabili v klub za trenerja golmanov. Tega sem se izredno razveselil, saj mi je bilo to kot nekdanjemu igralcu največje priznanje. Mislim, da bi morala biti takšna praksa tudi v bodoče.“

Moštvo ni najbolje uigrano, ker so imeli igralci premalo tekem. To se bo seveda poznalo zlasti v prvih kolih. Mislim pa, da bodo igralci z borbenostjo to nadoknadili. O nedeljskem srečanju pa naj rečem le to, da bo vse razen poraza uspeh.“

Tomo Bešvir (igralec): Uvrstitve v drugo zvezno nogometno ligo smo se, mislim, da najbolj razveselili igralci. To nam je bila nagrada za naporne treninge in pa seveda na nek način tudi zahvala občinstvu, ki nas je vseskozi pridno spodbujalo. Prepričan sem, da ne bomo plesali le eno sezono v drugi ligi, kot nekateri mislijo. S trdimi treningi in našim prizadevanjem sem prepričan, da se bomo obdržali v njej. Nedeljski slovenski derbi z Mariborom bo prav gotovo zelo napet in do konca sre-

čanja negotov. Mislim pa, da lahko osvojimo dve točki, če bomo vsi igralci dali vse od sebe.“

Roman Frangeš (igralec): Uvrstitev v drugo zvezno nogometno ligo je zame največji uspeh, obenem pa tudi uspeh športa v naši občini. Trenutno sam še ne mislim, da bi lahko igral v prvi postavi, vendar pa si bom z marljivim delom prizadeval priboriti mesto v prvem moštvi. Ne glede na to, ali bom v nedeljo igral ali ne, si želim, da bi zmagali in osvojili prve dve točki. Te bi nam bile velika spodbuda v nadaljnjih srečanjih.“

Ponedeljkovega treninga nogometašev Rudarja se je udeležilo več kot dvesto gledalcev. Nekateri izmed njih smo vprašali, kaj menijo o tem velikem uspehu Rudarja in kaj pričakujejo od tekmovanja v zvezni ligi.

Darko Zdovc: Nogomet je ena izmed mojih najljubših iger, saj sem ga tudi sam igral, in to na začetku, ko se je začela ta igra v naši dolini. Prav zato sem se razveselil uvrstitve Rudarja v drugo ligo. Pričakujem ter želim, da bi se v njej tudi obdržali. Ko opazujem njihove treninge, se mi zdi, da so zelo dobri. To pa bo tudi porok za uspeh. V nedeljskem derbi srečanju pa naj zmaga tisti, ki je bolje pripravljen. No, želim si, da bi točki ostali doma.“

Leon Čizmek: Nogomet je v naši občini postal izredno priljubljen. Še pred nekaj leti ni bilo na tekamah toliko igralcev kot jih je danes na treningih. Ob tem je škoda, da tudi drugi športi v občini niso tako dobro obiskani.

Kaj pričakujem od prvenstva? Prepričan sem, da bodo tako vodstvo kot igralci dali vse od sebe, in kljub hudi konkurenci nabrali dovolj točk za obstanek v ligi. Vseskozi pa se morajo zavedati, da eden brez dru-

gega ne morejo, da je potrebna velika homogenost in prijateljstvo. Če bo temu tako, potem

mislim, da jim je uspeh zagotovljen. Od slovenskega derbija veliko pričakujem. Čeprav cenim Maribor, saj sem že dolga leta njegov navijač – to bom ostal tudi naprej, razen v srečanjih z Rudarjem – pričakujem, da bosta točki Rudarjevi.“

Ivan Plešnik: Glede na velikost oziroma število prebivalstva v naši občini je bilo že čas, da dobimo nek šport, ki bi pritegnil kar največ občanov in popestril njihovo nedeljsko popoldne. Kot navijač sem glede nastopa naših nogometašev v zvezni ligi nekoliko zaskrbljen, ker se je Rudar resda dobro okreplil v obrambi, manj pa v napadu. Ob tem je treba upoštevati tudi to, da se bo liga zmanjšala najmanj za pet moštev. Vseeno pa mislim in želim, da bi Rudar ostal v drugi ligi.“

Jože Žučko:

„Nam navijačem je bila uvrstitev Rudarja v drugo ligo najlepša nagrada. Sedaj bodo tekme veliko bolj kvalitetne, videli pa bomo tudi več moštev. Mislim, da bo Rudarju z velikim prizadevanjem in ob teh okrepljenih moštvi ostati v zvezni ligi. Po moje ima možnosti za uvrstitev okrog osmega mesta.“

Slišali smo mnenja trenerjev, igralcev in navijačev. Čeprav iz misli nekaterih veje pesimizem, vendarle večina pričakuje, da bo Rudar uspešno nastopal v drugi zvezni nogometni ligi in da v njej ne bo plesal, kot je dejal eden izmed naših sogovornikov, samo eno sezono. Seveda je to največ odvisno od njih sa-

mih, od njihovega prizadevanja na treningih kot med samimi tekami, v veliko oporo pa jim bo nedvomno tudi občinstvo, ki jih je tudi v tekmovalstvu podprlo in nato v slovenski ligi vseskozi bodrilno spodbujalo. S. VOVK

Kje bo center rokometne selekcije

Letos bo z novo sezono pričel veljati nov tekmovalni sistem tudi za rokometase. Za naše področje je zlasti zanimivo vprašanje ženskega rokometu, saj smo v zadnjem času imeli v republiški ligi kar dva predstavnika, ki sta uspešno zastopala barve naše občine. Jeseni bodo namesto dosedanjih klubov nastopile selekcije posameznih tekmovalnih skupnosti. Selekcije bodo tekmovali v dveh ligah (vzhod in zahod), ki bodo štele po osem članov. Ekipa, ki bodo v teh dveh ligah osvojile prvo oziroma drugo mesto, pa bodo v medsebojnih srečanjih „super“ lige odločile o tem, kdo bo nastopal v drugi zvezni ligi. Tako kot drugod, velja tudi za rokometase starostna omejitev, ki ne dovoljuje, da bi v selekcijah nastopale igralke starejše od 24 let, razen tih, ki pa ne smejo prekoračiti 30 let.

Z namenom, da se dogovorijo, kjer bo center ženske rokometne selekcije Velenje–Mozirje, so se prejšnji četrtek sešli predstavniki ro-

kometnih klubov Smartno in Velenje, Občinske telesno kulturne skupnosti iz Velenja ter Občinske konference SZDL iz Velenja. Sestanek je imel samo eno točko dnevnega reda: kje bo ženska rokometna selekcija Velenje–Mozirje imela svoj center. Predpisane so namreč določene zahteve, ki jih kraj, kjer naj bi bil selekcijski center, mora izpolnjevati. Te norme pa so: kvaliteta, množičnost, tradicija, objekti in strokovni kader. Predstavniki obeh klubov so skušali nanizati svoje prednosti v zvezi s temi predpisi, vendar pa do skupnega jezika o tem, kdo od njih zahtevam bolj ustreza, ni prišlo. Zato so sprejeli predlog, da bo za eno leto nosilec članske selekcije eden od obeh klubov, v drugem pa bodo delali s pionirsko in mladinsko selekcijo. Ker je želja obeh delo s člansko selekcijo, so rešitev tega vprašanja dali v nadaljnjo razpravo, ki pa se bo morala prav kmalu končati in prinesiti končno odločitev. J. KRAJNC

Trim plavanje

Komisija za šport in rekreacijo pri občinskem sindikalnem svetu je v nedeljo izvedla trim plavanje pod geslom „Za vitko postavijo je plavanje pravo“. Te trim akcije na velenjskem kopališču, ki je trajala od 9. do 16. ure, se je udeležilo 521 občanov. Glede na to, da so bili med plavalci v glavnem mlajši plavalci, bodo akcijo verjetno še letos ponovili in k njej skušali pritegniti še starejše občane.

Najmlajši udeleženci nedeljskega trim plavanja sta bili triletni Lea Zore in Tina Sitar. Najstarejši udeleženec pa je bil Ivan Hojan, star 48 let. Kot zanimivost naj omenimo, da so se nedeljskega trim plavanja v Velenju udeležili tudi posamezniki

in družine iz Celja, Ljubljane, Kopra, Sombora, Murske Sobote in ZRN.

Po plavanju se značka in naloga iz rok Slavka Hudarja predsednika komisije za šport in rekreacijo pri občinskem sindikalnem svetu.

Spomini, ki še žive...

Slutil sem, da se Tonetu ne godi dobro, saj bi ga sicer ne videl v taki bližini. Nikakor nisem želel Vedeniku, če ga že sam ujamem, naprti skupine petih, šestih tekmovalcev, zato sem dolgo tekel z njimi, da sem se odpočil, nato pa sem z naglim pogledom skušal ujeti Toneta. Pobeg mi je uspel po zamisli, toda Vedenika nisem mogel kar tako ujeti. Razliko stotih metrov sem zmanjševal cele štiri kilometre. Kmalu po začetku skupnega teka sem čutil, da ne bom zmogel njegovega tempa in sem mu svetloval, naj gre kar naprej. Bil pa je samo kratek občutek nemoči in sva postala dobra družabnika. Kljub družabništvu seveda pomisliš na cilj, kako bo takrat? Težave z določenimi motnjami sem tudi uredil in ga pred vrhom zadnjega vzpona, nekaj po dvajsetem kilometru ponovno ujel. Tokrat sva kaj malo tekla skupaj. Razveselil sem se daljšega spusta. Ni bil mojih misli in mi je rekel, naj kar sam nadaljujem. Kar dobro je šlo, le pet sto metrov pred ciljem me je zagrabil krč. Samo, da tako pozno; kaj to nasproti 15 km pred tremi leti! Krč niti ni bil hud, vendar me je ravno dovolj oviral, da me je Ladinek ujel. Uvrstili smo se podobno kot pred letom dni: 9. Anič, 17. jaz, 26. Vedenik. Ekipno smo zasedli tretje mesto, brez krč bi – upam – bili drugi, saj smo za tem mestom zaostali le točko. Razveselil sem se tudi doseženega časa; ponovno sem bil minuto in dve sekundi hitrejši.

S tega teka lahko navedem primer hitrega doživljanja časa. Nekaj kilometrov pred ciljem me je prehitel tekmovalec iz Varaždana, nekaj kasneje pa sem mu vrnil. Poznam njegovo borbenost, in sem bil ves čas do cilja nemiren. Na cilju sem si že odpočil, ko je „končno“ le prispel, zaostal pa je samo 10,4 sekunde.

Do leta 1975 sem na vprašanja o najdaljši pretečeni progi lahko odgovarjal s kumrovskimi teki po 26 km

in ljubljanskimi po 25 km, vendar teki kljub spoštljivim razdaljam dajejo pravega vtisa. Zaradi tega radovednosti, kakšno je življenje 40 km in več teka, sem čakal ugodno priložnost za nastop v maratonu. V naši državi je tekmarje maratonu le enkrat letno in sicer na državno prvenstvo. V letu 1975 mi je ponudila enkratna priložnost, prvenstvo je bilo v Celju kot priprava na balkanske atletske igre leto dni kasneje.

Tekmovalje v Celju je bil razprava doma v primerjavi s prvenstvom dvema v Kragujevcu in Prilipi oziroma lanskim v Titogradu. Slišal sem na morebitne pomarančne težave, ki jih je boljše preživeti doma, kot pa neke na poti, če nisi, če si vezan na naglo vrnitev. Znani so primeri izčrpanosti maratoncev; tudi moja predhodnika maratonu v Šaleški dolini Ojster in Koselj imata o tem kaj povedati. Enako tudi Čas, ki je lani nastopil tej težavni disciplini, pripoveduje velikih mukah in premagovanju.

Treniral pred maratonom nisem nič več kot običajno, v Velenje nazaj. Lahko bi rekel, da 2 x 5 km teka dnevno pomeni za maraton nekaj manjše tveganje, kot bi naraeval preveliki ocean. O svojem stopu zaradi negotovosti nisem poročal, zanj jih je le malo vedelo.

Vzrok maratonskih težav je očajno vročina, tokrat pa smo imeli veliko srečo, da je bilo oblačno. Kljub koncu junja skoraj hladni Start je bil na atletskem stadionu Proga je potekala skozi središče Ljube, Trnovlje, Ljubecno, Arčun, Vozak na Dobro, kjer smo obšli s vrtačili v Celje po nekotnih potezi skozi Trnovlje. Razdaljo s zvezi s pripravi na balkanske igre izmerili že tako natančno, da smo ob povratku morali biti prosti, ker so tranje proge morale biti proste, druge tekaške discipline.

vaš
obveščevalec

koledar

Petek 12. avgusta: Hilarija
Sobota 13. avgusta: Rada
Nedelja 14. avgusta: Marcel
Ponedeljek 15. avgusta: Ma-
Torek 15. avgusta: Rok
Sreda 17. avgusta: Hijacint
Četrtek 18. avgusta: Alenka

dežurstva

VELENJE:

12. 8. 1977 od 7. Dr. Željko
Radič
13. 8. 1977 do 7. dr. Željko
Radič
13. 8. 1977 od 7. dr. Jadviga
Kosi
15. 8. 1977 do 7. dr. Jadviga
Kosi
15. 8. 1977 od 7. dr. Ivan
Kralj
16. 8. 1977 do 7. dr. Ivan
Kralj

ŠOŠTANJ:

12. 8. do 15. 8. 1977 dr. Val-
ter Pirtovšek
15. 8. do 22. 8. 1977 dr. Pe-
ter Lazar

mali oglasi

VOSOBNO STANOVANJE
ALI VSELJIVO MANJŠO
HIŠO, kupim v Velenju ali
najbližji okolici. Ponudba
pod „gotovina“.
SKODO 1000 MB, letnik 1966,
registriran do maja 1978,
karoserija obnovljena, ugod-
no prodam. Stanko Robnik,
Krnica 61, Luče ob Savinji.

kino

REDNI KINO VELENJE

12. 8. — petek ob 18. in 20.
uri — PRIDI IN SPOZNAJ
MOJO ŽENO — italijanski film
13. 8. — sobota ob 18. in 20.
uri — ROMANTIKA V POSTE-
LJI — danska komedija. Režija:
John Hilbert. Igrajo: Birte
Tove.

14. 8. — nedelja ob 18. in 20.
uri — ROMANTIKA V POSTE-
LJI — danska komedija.

15. 8. — ponedeljek ob 18. in
20. uri — KRALJEVSKI FLEŠ
— ameriški avanturistični film.
Režija: Richard Lester. Igrajo:
Malkolm Macoek Daue, Alain
Beits.

16. 8. — torek ob 18. in 20.
uri — ISKALA JE SREČO —
ameriška drama. Režija: Sidney
J. Furie. Igrajo: Jeanie Berlin,
Roy Schneider.

17. 8. — sreda ob 18. in 20.
uri — ISKALA JE SREČO —
ameriška drama.

18. 8. — četrtek ob 18. in
20. uri — SINJEBADEK —
angleški film. Režija: Edward
Dmytryk. Igrajo: Richard Bur-
ton, Rakel Welch.

FILMSKO GLEDALIŠČE VELENJE

15. 8. — ponedeljek ob 20.
uri — HINDENBURG POSLED-
NI CEPELIN — ameriški akcij-

ski. Režija: Robert Wise. Igrajo:
George C. Scott, Ane Bancroft

KINO ŠOŠTANJ

13. 8. — sobota ob 20. uri
— HINDENBURG POSLEDNI
CEPELIN — ameriški film. Re-
žija: Robert Wise. Igrajo: Geor-
ge C. Scott, Anne Bancroft.

14. 8. — nedelja ob 18. in 20.
uri — KRALJEVSKI FLEŠ —
ameriški avanturistični film.
Režija: Richard Lester. Igrajo:
Mak Daue, Alain Beits.

15. 8. — ponedeljek ob 20.
uri — ROMANTIKA V POSTE-
LJI — danska komedija. Režija:
John Hilbert, Igrajo: Birte
Tove.

17. 8. — Sreda ob 20. uri —
SINJEBADEK — angleški
film. Režija: Edward Dmytryk.
Igrajo: Richard Burton, Rakel
Welch.

18. 8. — četrtek ob 20. uri —
ISKALA JE SREČO — ameri-
ška drama. Režija: Sidney J.
Furie. Igrajo: Jeanie Berlin,
Roy Scheider

radio velenje

ODDAJAMO NA ULTRA-
KRATKOVALOVNEM OB-
MOČJU NA FREKVENCI 88,9
MHz.

ČETRTEK: 15.30 Igramo in
pojemo, 15.35 Iz našega spo-
reda, 15.45 Poročila, obvestila,
16.00 Osrednja četrtkova infor-
mativna oddaja (novice, komen-
tariji, magnetofonski zapisi),
16.20 Domači napevi, 16.30
Turistični kažipot, 16.45 Eko-
nomsko propagandni spored,
16.55 Poročila, obvestila, 17.00
Zaključek oddaje.

NEDELJA: 10.00 Glasba za
nedeljsko popoldne, 10.05 Iz
našega sporeda, 10.15 Poročila,
obvestila, 10.30 Osrednja ne-
deljska informativna oddaja
(novice, komentariji, magne-
tofonski zapisi), 10.50 Minute
z... 11.00 Turistični kažipot,
11.15 Glasba za vas, 11.30
Ekonomsko propagandni spo-
red, 11.50 Šport, telesna kul-
tura, rekreacija, 12.00 Poslu-
šalci Radia Velenje čestitajo in
pozdravljajo, 12.50 Poročila,
obvestila, 13.00 Zaključek od-
daje.

gibanje prebivalstva

Šoštanj:

Poroke: Milivoj Radosavlje-
vič, rojen 1950, delavec iz Šo-
štanja in Ema Mihel, rojena
1960 iz Velenja; Roman Pugelj,
rojen 1947, električar iz Vele-
nja in Anica Koren, rojena
1955 absolvent pedagoške
akademije iz Šoštanja; Stanislav
Majhen, rojen 1957, prodajalec
iz Ormoža in Marjanca Kolenc,
rojena 1959 delavka iz Rečice
ob Paki.

Umrli: Ivan Kocbek, upoko-
jenec iz Šoštanja, Marije Gubca
7, star 43 let in Andrej Mati-
jevč, upokojenec iz Luč, star 72
let.

kronika

Zbil pešakinjo

Iz Paške vasi proti Rečici je
peljal 5. 8. 1977 voznik mope-
da Edo Rozman. Ko je pripeljal
do kinodvorane v Šmartnem ob
Paki, je opazil, da zavija osebn
avtomobil, ki je vozil nasproti
levo na makadamsko cesto.
Motorist je obvozil prikolico, ki
jo je vlekel osebni avto, takrat
pa je izza prikolice stopila na
cesto pešakinja Ivanka Nikolič.
Rozman jo je zadel z levo stra-
njo krmila, tako da je padla po
tleh in se pri tem hujše telesno
poškodovala.

Šoferji morajo paziti tudi
na avtobus kot na svojo
lastnino

Tega se najbrž docela ni zave-
dal šofer Jože Podričnik. Ko je
9. 6. 1977 vozil VIATORJEV
avtobus iz Slovenjgradca proti
Velenju se ni kaj dosti zanimal
za opozorila potnikov, delavcev
Gorenja in drugih očividcev, ki
so ga celo opozarjali, da z auto-
busom nekaj ni v redu. Še več!
V Paki pri Velenju je celo
ustavil in se sam prepričal, da je
nastal na podvozju zadnjega
dela avtobusa ogenj, a je vožnjo
nadaljeval misleč, da se ogenj
ne bo razširil naprej. Zaradi
tega je zgorel cel avtobus, na-
stala škoda pa znaša 40.000
din.

Vse to izhaja iz zahteve za
uvedbo preiskave, ki jo je vložil
tožilec in o kateri bo odločal
preiskovalni sodnik občinskega
sodišča v Velenju. Podatki pa
kažejo, da je šofer imel v krvi
0,71 promila, v urinu pa 1,07
promila vrednosti etilnega alko-
hola!

V naši občini se nam za razvoj gasilstva ni bati, saj imajo v vseh
društvih zelo močne pionirske in mladinske vrste. Z udeležbo na
proslavi so tudi najmlajši gasilci dali prispevek slavju ob 80. letnici
velenjskih gasilcev.

era velenje

obvešča cenjene potrošnike, da je poslovna enota

ZELEZNINA ŠOŠTANJ

odslej odprta neprekinjeno od 7. do 19. ure.

Vabi
P. E. Železnina Šoštanj

Vzgojno izobraževalni zavod Velenje

TOZD OSNOVNA ŠOLA GUSTAV ŠILIH
VELENJE

Odbor za medsebojna razmerja delavcev v združenem delu

ponovno razpisuje
prosta delovna mesta:

- učitelja tehnične vzgoje in fizike, PRU, za nedo-
ločen čas,
- šolskega psihologa, za nedoločen čas,
- učitelja biologije in kemije, PRU, za nedoločen
čas.

Kandidati naj pošljejo prijave z dokazili o strokovnosti v
roku 8 dni po objavi.

Nepravilno prehitevanje

Iz Šoštanja proti Velenju je
peljal 8. avgusta letos voznik to-
vornega avtomobila CE 377—10
Franc Milhar. Ta je precej pred
tem, ko je v Pesju zavijal levo to
nakazal s smernim kazalcem.

Ko je bil z zadnjim delom vozi-
la še na cesti je za njim pripeljal
voznik motornega kolesa JAWA
Peter Anič s sopotnikom Stan-
kom Logerjem, ki je hotel po
levi strani prehiteti tovorni
avtomobil in je zaradi prevelike
hitrosti kljub močnemu zavira-
nju z motornim kolesom udaril
v sredino kesona tovornega
avtomobila tako, da se je pred-
nji del motornega kolesa po-
polnoma stlačil pod tovornim
avtomobilom in je motorno
kolo na prednjem delu popol-
noma uničeno. Voznik motor-
nega kolesa in njegov sopotnik
sta se hudo telesno poškodovala
in so ju prepeljali v slovenj-
graško bolnišnico.

NAROČNIKOM NAŠEGA ČASA

Od 1. januarja 1977 velja nov
cenik plačanih objav.

V stolpcu, širokem 4,5 centi-
metre, velja 1 cm reklamnega
oglasa, razpisa, obvestila oziro-
ma druge objave odslej 80 dinar-
jev.

Za male oglase je osnovna ce-
na do 10 besed 35 dinarjev, vsa-
ka nadaljnja beseda stane 3 di-
narije, pribitek za „naslov v upra-
vi“ pa je 10 dinarjev.

Za objave, naročene po za-
ključku redakcije lista zaračuna-
mo dodatne stroške, najmanj pa
30 dinarjev.

Zasebni naročniki „Našega
časa“ s plačano celoletno naro-
nino pa imajo:

- pri malih oglaših 20 % po-
pusta,
- pri uokvirjenih osmrtnicah
in zahvalah pa 50 % popusta.

CENTER ZA INFORMIRANJE,
PROPAGANDO
IN ZALOŽNIŠTVO VELENJE

RDEČA DVORANA VELENJE Velenje, Saleška cesta

OBJAVLJA NASLEDNJI PROSTI DELOVNI MESTI:

1. pomočnika gospodarja 2. voznika tovornega
avtomobila

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še na-
slednje pogoje:

pod 1:

poklicna šola elektro stroke in 3 leta ustreznih delovnih
izkušenj

pod 2:

poklicna šola za voznike motornih vozil in 3 leta delovnih
izkušenj pri upravljanju motornih vozil v tuzemstvu in ino-
zemstvu

Poskusno delo za vsako delovno mesto traja 30 delovnih dni.
Kandidati naj pošljejo pismene prijave z dokazili o izpolnje-
vanju pogojev v 10 dneh po objavi na naslov:

RDEČA DVORANA VELENJE,
Velenje, Saleška cesta.

Delovna skupnost skupnih služb VZGOJNO IZOBRAŽEVALNEGA ZAVODA Velenje

objavlja
prosto delovno mesto

TAJNICE

s polnim delovnim časom, za nedoločen čas.

Pogoj:

4-letna upravno-administrativna šola, ali srednja ekonom-
ska šola ali srednja šola pedagoške smeri z znanjem stroje-
pisja. Praksa zaželeno.

Prijave z dokazili o izobrazbi pošljite na naslov:

Vzgojno izobraževalni zavod Velenje — Delovna skupnost
skupnih služb, Vodnikova cesta 3, 63320 Velenje, v roku 10
dni po objavi.

UREDNIŠTVO IN UPRAVA
„NAŠ ČAS“
INFORMATIVNI CENTER VELENJE
Titov trg 2
63320 VELENJE

ZNAMKA

NAROČILNICA

Nepreklicno naročam tednik „Naš čas“ od.....
naprej

Pošiljajte ga na naslov:

(priimek in ime),

(ulica),

(poštna številka in pošta),

Datum,

(lastnoročni podpis)

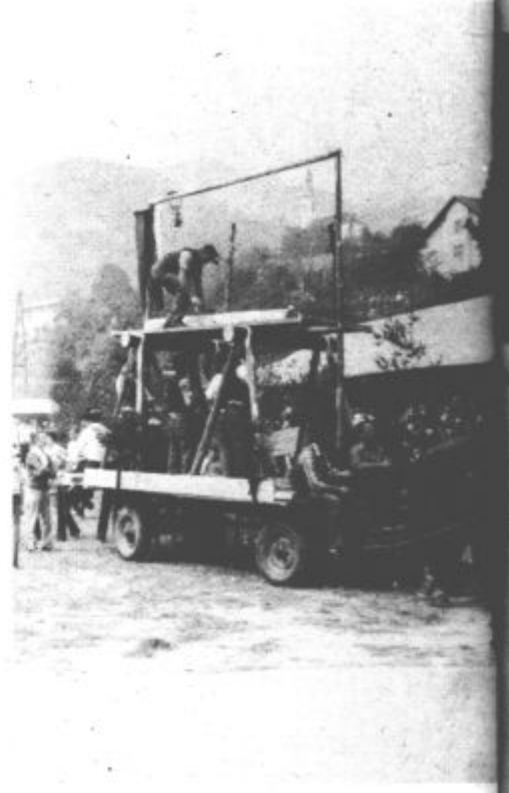
To nedeljo je odšlo 46 mladink in mladincev mladinske delovne brigade Karel Destovnik Kajuh iz občine Velenje, Mozirje in Vrnjačka Banja v Posočje. Tam bodo v novih naseljih pomagali pri urejanju PTT omrežja, cest, hudournikov in okolice krajev. V Velenje se bodo vrnili 28. avgusta. Pet mladincev iz naše občine pa je odšlo na delovno akcijo v Vrnjačko Banjo.

Krajevna skupnost Gorenje si je zastavila v letošnjem letu več nalog. Glavna naloga pa je asfaltiranje cest Ogradnik — Skorno, katere investicijska vrednost bo znašala okoli 800.000 dinarjev. Dela naglo napredujejo in del ceste je že dobil asfaltno preobleko. Veliko pa pri gradnji krajani te krajevne skupnosti prihranijo s prostovoljnimi delom, saj se vseh akcij množično udeležujejo.

V soboto in nedeljo so prizadevni turistični delavci iz Ljubnega ob Savinji pripravili že 17. tradicionalni Flosarski bal. To prireditve si je ogledalo veliko število obiskovalcev, ki so z zanimanjem opazovali prikaz nekaterih flosarskih in ostalih običajev iz teh krajev. Najzanimivejši je vsekakor „flosarski krst“, ki ga je moral prestati vsak mlad flosar.

Ljubenci so obiskovalcem „Flosarskega bala“ kazali tudi star in nadvse zanimiv način žaganja lesa. Na tem vozu so postavili improvizirano go, ki jo je preko škripca ročno poganjalo neko mož. Na vrhu pa je stal še eden, ki je žago usmerjal. Ta način žaganja še ni izumrl in ga v Zgornji Savinjski dolini še lahko vidimo.

Kmečki turizem, kje si?

Turistična sezona je na višku. Tujci prihajajo, kilometrske kolone na mejnih prehodih pa so znak, da bo letos uspešna sezona. Tudi domači gost postaja cenjen. Kakšna pa je turistična ponudba v naši občini? Nismo se lotili tega vprašanja široko, ampak smo vzeli le manjši — najbrž najmanjši — del turistične ponudbe; kmečki turizem.

V naši občini se kmečki turizem še vedno ni razvil kljub velikim naporom turističnih organizacij, zato ker Ljubljanska banka ni dodeljevala v te namene sredstev, ali pa so bile te možnosti minimalne, zaradi visoke obrestne mere — tako menijo na turističnem društvu v Velenju in še dodajajo, da je Mariborska banka storila v ta namen mnogo več, saj dodeljuje za gradnjo takšnih objektov posojilo 100.000 dinarjev za dobo deset let in s 3 odstotno obrestno mero, za opremo pa do 60.000 dinarjev kredita za dobo petih let in 6-odstotno obrestno mero.

Ne moremo se pohvaliti, da smo v zadnjih letih dovolj storili na področju razvijanja kakega koli turizma v naši občini. Številne možnosti nam zaradi različnih slabosti uhajajo iz rok. Če prištejemo k temu še slabo turistično ponudbo in malo omenja vrednih kulturnih zanimivosti, potem je slika „turizma“ v naši občini skoraj popolna.

V prihodnje bo prav gotovo potrebno nameniti večja sredstva za razvoj turizma pri nas, saj vse statistike kažejo, da je kljub različnim nihanjem to vendarle donosna investicija.

Zanimalo nas je, kako se pri nas uklapljamo v sodobno turistično iskanja.

Podbregar v Ravnah

Kmečki turizem je prav gotovo zadnja turistična muha. Sodoben divji tempo mestnega življenja, v hrupu in izpušnih plinih je pripomogel k temu, da se je v zadnjih nekaj letih, predvsem v deželah zahodne Evrope kot turistični moto, spet pojavil klic — Nazaj k naravi. Začel se je razvijati kmečki turizem. Tudi v Sloveniji je ta turistična novost padla na plodna tla. Vsaj ponekod.

Tako je pri naših bližnjih sosedih v Gornji savinjski dolini in na Gorenjskem, kjer je to že popolnoma utečena oblika turistične ponudbe. Pri nas pa žal ni tako. Ostaja le pri poskusih in željah, pri razmišljanjih o neelastičnosti banke, pri poskusih sofinanciranja s strani kmetijske zadruga, pravih uspehov pa ni.

V naši občini je trenutno pravzaprav le pri Pirečniku takšna ponudba, kot naj bi na kmečkem turizmu bila. No o tem bomo pisali v nadaljevanju, najprej pa nekaj besed o Podbregarju iz Raven.

Marija Podbregar: „Pri nas je skoraj vedno polno“

Sem so nas napotili z nasvetom, da naj si ogledamo sodobno turistično ponudbo na vasi, kjer sicer ni pravi kmečki turizem, saj Podbregarji nimajo kmetije.

Podbregarje je zlahka najti, smerokazi točno kažejo pot iz Šoštanja. Malce makadama in slaba elektrika pa so znak, da do tu civilizacija z vsemi dobrimi in slabimi pridobitvami še ni segla.

Nova hiša in številni avtomobili s tujimi oznakami, dajejo slutiti, da je obiskovalcev veli-

ko. Da videz ne vara, nam potrdi Marija Podbregar, ki vodi ta turistični objekt. Pri tem poudari, da dobro sodeluje s turističnim društvom Velenje, kjer ima svoje goste tudi prijavljene.

Hiša je prijetna, bivalni prostori za goste pa okusno opremljeni, predvsem pa čisti, kar velikokrat pogrešamo pri naših hotelih in gostiščih. Obiskovalci so večinoma tujci, največ je Nemcev.

Z oddajanjem turističnih sob so Podbregarji pričeli v lanskem letu. Za ureditev so uspeli dobiti 70.000 dinarjev turističnega kredita. To je bilo za začetek ob vloženih lastnih sredstvih dovolj. Sedaj, ko je obisk velik želijo ponudbo še izboljšati, bivalne prostore za goste pa dodatno opremiti.

Štiri triposteljne sobe popolnoma zadoščajo (tako vsaj so nam zatrčili) in ne razmišljajo o kakšni razširitvi. Mnenja so, da večjemu številu gostov ne bi mogli nuditi dovolj kvalitetno ponudbo.

Za prehrano se dogovarjajo z turisti, ki si večkrat zaželejo tudi naših domačih jedi. Ker doma nimajo večjega vrta, nakupi večino pridelkov pri sosedih, ki jim prav radi nudijo najboljše. Pri Podbregarju so tudi mnjenja, da je v Ravnah še veliko potrebno vložiti velika sredstva, ki jih čisto ne zmorejo, banka pa s krediti ni najbolj dorežljiva.

Kmečki turizem pri Pirečniku

Le s težavo najdeš pot k Pirečniku, posebno še, če si v teh krajih prvič. Dve makadamski poti sicer vodita navzgor k tej domačiji (Skorno 37) v krajevni skupnosti Skorno — Florjan.

Tu je popotnik res na kmetih. Bogata domačija h kateri

spada 24 hektarjev gozda in 10 hektarjev obdelovalnih površin in travnikov je lepo urejena. Veliko truda in znoja je vloženo vanjo, meni Martin Vrabčič, ki skupaj z mamom Ano vodi kmečki turizem, obenem pa pomaga očetu Martinu pri težkih kmečkih delih.

Pobaramo, zakaj ni nobene table ob glavni cesti, ki bi obiskovalcu pokazala pot iz Penke k tej domačiji. „Cestna uprava ne dovoli postavitev table ob glavni cesti“, pravijo pri Pirečniku.

S kmečkim turizmom se ukvarjajo že štiri leta. Najprej so si ogledali podobne objekte v Savinjski dolini, potem pa so se odločili za investicijo. Trenutno imajo poleg bifeja tri sobe v katerih je pet postelj. Bife je za druge goste odprt ob sobotah, nedeljah in praznikih. Sobe so največkrat polne, zanje se zanimajo predvsem tujci. Hrana je „domača“, saj skoraj vse pridelajo doma, imajo pa tudi 20 glav živine in perutnine.

Turisti, ki se za dalj časa ustavijo tu, hodijo na sprehode po bližnjih obronkih in gozdovih in pomagajo pri domačih delih, posebno pa jih veseli peka kruha.

Ker so na kmetiji le trije, saj ni čez leto doma nobene od štirih hčera in ker ne dobijo primerne pomočnice, zaenkrat ne nameravajo razširiti turistične ponudbe. Želja pa ostane — nuditi dvajset sob.

Kaj naj še rečemo ob koncu? Obiskali smo dva turističnogostinska objekta na vasi, ki se sicer precej razlikujeta pa sta vendar v osnovi enaka. Takšna turistična ponudba je prav gotovo danes vse bolj prisotna, vendar v naši občini še ni tako. Čas je, da se tudi tu nekaj zga-

OBIŠČITE NOVO SAMOPOSTREŽNO TRGOVINO Z MLEČNO RESTAVRACIJO IN BIFEJEM

• HRANA na Prešernovi cesti v VELENJU

- V prodajalni je na izbiro pestra izbira sira in mlečnih izdelkov, mesa in vsega ostalega prehranbenega blaga,
- v bifeju pa sir, pripravljen na razne načine, pecivo, močvirne specialitete in pijače.

VABI

p.e. HRANA Prešernova cesta VELENJE

Ana in Martin Vrabčič: „Za tri dni je dela na kmetiji in na kmeč-

kem turizmu preveč. Potem val bi pomočnico“

„NAS ČAS“, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, Velenje, Titov trg 2, p.o.

„NAS ČAS“ je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstdnevnik „SALEŠKI RUDAR“.

kot tednik pa izhaja „NAS ČAS“ od 1. januarja 1973 naprej.

Uredništvo: Marjan Lipovšek (direktor in glavni urednik), Stane Vovk (odgovorni urednik), Mira Tamše, Boris Zakošek ter Niko Kupec in Dušan Lazar (tehnična urednika).

Izhaja ob petkih — Uredništvo in uprava 63320 Velenje, Titov trg 2/II, poštni predal 89, telefon (063) 850-087 — Brzjavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvida 3 dinarje, mesečna naročnina 10 dinarjev, letna naročnina 120

dinarjev (za inozemstvo 250 dinarjev).

Ziro račun pri SDK, podružnici Velenje 52800 — 601 — 21420.

Grafična priprava ČZP „Dolenjski list“, „Novo mesto“, tisk tiskarna „Ljudska pravica“ Ljubljana.

Nenaročenih rokopisov fotografij ne vračamo.

Za „NAS ČAS“ se po meniju Sekretariata za informacije vršnega sveta Skupščine SR Slovenije številka 421-1/72 od 1. februarja 1974 ne plačuje meljnega davka od prometa proizvodov.